

பழங்கால காலம்

இது மனித வரலாற்றில் எழுத்து பதிவுகள் உருவாகும் முன் காலத்தை குறிக்கிறது. இந்தியாவில் பழங்காலம் கல் யுகத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து தொடங்கியுள்ளது.

இந்தியாவில் கல் யுகம்

இந்தியாவில் கல் யுகம் மனித வரலாற்றின் முதல் நிலையை குறிக்கிறது மற்றும் கல் கருவிகளின் பயன்பாட்டால் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இது பொதுவாக மூன்று முக்கிய காலப்பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது:

- **பழைக்கல்லியுகம்** (Paleolithic - பழைய கல் யுகம்) (2.5 மில்லியன் ஆண்டுகள் - கி.மு. 10,000)
- **நடுத்தரக்கல்லியுகம்** (Mesolithic - நடுத்தர கல் யுகம்) (கி.மு. 10,000 - 7000)
- **புதுக்கல்லியுகம்** (Neolithic - புதிய கல் யுகம்) (கி.மு. 7000 - 2000)

பழைய கல் யுகம் (பாலியோலிதிக் யுகம்)

- இது மனித வரலாற்றில் மிக ஆரம்பமும் நீண்டகாலமும் கொண்ட ஒரு கட்டமாகும். இது சுமார் 25 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தொடங்கி கிழு 10,000 வரை நீடித்தது.
- இந்த காலத்தில், ஆரம்ப மனிதர்கள் அடிப்படை கல் கருவிகளை உருவாக்கினார்கள், வேட்டையாடும் மற்றும் சேகரிக்கும் வாழ்க்கை முறையில் வாழ்ந்தனர், மேலும் தங்கள் சுற்றியுள்ள சூழல்களுக்கு ஏற்ப தங்களை மாற்றிக்கொண்டனர்.
- இந்தியாவில் கல் கருவிகளின் வகைகள் மற்றும் காலநிலை மாற்றத்தின் அடிப்படையில் பழைய கல் யுகம் மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கீழ் பழைய கல் யுகம்

- (காலம்: சுமார் 2.5 மில்லியன் ஆண்டுகள் - கிழு 1,00,000)
- ஹெண்ட் ஆக்ஸ் (கை ஓட்டிகள்), கஞ்சீவர்ஸ், சாப்பர்கள், ஸ்க்ராப்பர்கள் போன்ற கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- இந்த யுகம் பெரும்பாலும் பனிக்காலத்தை (Ice Age) உள்ளடக்கியது.
- மக்கள் இடம்பெயரும் வேட்டையாடி உணவு தேடும் வாழ்க்கை முறையில் இருந்தனர் மற்றும் குகைகளில் வசிக்கும் பழக்கத்தை பின்பற்றினர்
- பீம்பேத்கா, அத்திரம்பாக்கம், சோயான் பள்ளத்தாக்கு (இன்றைய பாகிஸ்தானில்), நாகார்ஜூனகொண்டா (ஆந்திரப் பிரதேசம்), காஷ்மீர் மற்றும் தார் பாலைவனப் பகுதிகளில் பல தளங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

நடுத்தர பழைய கல் யுகம்

- (காலம்: கிமு 1,00,000 - கிமு 40,000)
- கருவிகள் பெரும்பாலும் கல் துண்டுகள் அல்லது சிறிய கல் துகள்கள் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டன.
- ஃப்ளேக்கள், பிளேட்கள், கூர்மையான முனைகள், ஸ்க்ராப்பர்கள் மற்றும் குத்தும் கருவிகள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டன.
- இதர கருவிகளுடன் ஓப்பிடுகையில், கை ஓட்டிகளின் (Hand Axes) பயன்பாடு குறைந்தது.
- மக்கள் இடம்பெயரும் வேட்டையாடி உணவு தேடும் வாழ்க்கை முறையை தொடர்ந்தனர்.
- பெலான் பள்ளத்தாக்கு, இனி பள்ளத்தாக்கு (ராஜஸ்தான்), சோன் மற்றும் நர்மதா நதியின் பள்ளத்தாக்குகள், பீம்பேத்கா, போட்வார் பீடபகுதி (இந்தஸ் மற்றும் ஜீலம் நதிகளுக்கு இடையில்) சாங்வாவோ குகை (பெஷாவருக்கு அருகில், பாகிஸ்தான்)

மேல்பழைய கல் யுகம்

- (காலம்: கிமு 40,000 - கிமு 10,000)
- இந்த யுகம் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் கருவிகளின் புதுமையால் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.
- பல எலும்பு கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன – குறிப்பாக பியூரின்கள் (burins), கண்ணாடி மீன் வேடுகள் (harpoons), ஒட்டுமொத்தமாக இரு பக்கங்களும் செங்குத்தாக உள்ள பிளேட்கள் மற்றும் ஊசி போன்றவை.
- இது பனிக்காலத்தின் இறுதி கட்டமாகும். மக்கள் இடம்பெயரும் வேட்டையாடும் மற்றும் உணவு தேடும் வாழ்க்கை முறையில் இருந்தனர்.
- பீம்பேத்கா, சோஹான் பள்ளத்தாக்கு, நெவாசா (மகாராஷ்டிரா), பெலான் பள்ளத்தாக்கு, ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள கூர்ணால் மற்றும் முச்சடல சிந்தாமணி காவி குகைகளில் மட்டுமே எலும்பு கருவிகள் கிடைத்துள்ளன.

மத்திய கல்லியுகம் (மெசோலிதிக் யுகம்)

- பழைய கல்லியுகம் (பாலியோலிதிக்) மற்றும் புதிய கல்லியுகம் (நியோலிதிக்) இடையே ஏற்பட்ட மாற்றக் கட்டமாகும்.
- இந்த காலத்தில் வெப்பநிலை அதிகரித்து சூழல் சுடுபட்டது; இதனால் பனிகள் உருகி தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

- சுமார் கிமு 10,000 முதல் கிமு 7,000 வரை தொடர்ந்தது.
- **மைக்ரோலித்கள்** எனப்படும் சிறிய, நுண்ணிய கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. (மைக்ரோலித்கள் என்பது சாமானியமாக ஒரு சென்டிமீட்டர் நீளமும் அரை சென்டிமீட்டர் அகலமும் கொண்ட சிறிய கல் கருவிகள் ஆகும்; பெரும்பாலும் பிளின்ட் அல்லது செர்ட் கற்களில் செய்யப்பட்டவை.) இவை வேட்டையாடல் மற்றும் மீன்பிடிக்க பயன்பட்டன.
- எலும்பு மற்றும் மான் கொம்புகளால் செய்யப்பட்ட கருவிகளும் பயன்படுத்தப்பட்ட மற்றொரு வகை கருவிகள் ஆகும்.
- இந்த யுக மக்கள் ஆரம்பத்தில் வேட்டையாடல், மீன்பிடித்தல் மற்றும் உணவு சேகரிப்பு மூலமாக வாழ்ந்தாலும், பின்னர் விலங்குகளை பாசமுடன் வளர்க்கவும் (விலங்குகள் வளர்ப்பு) துவங்கினார்கள்.
- பாகோர் (ராஜஸ்தான்), ஆடம் கர், பச்சமாறி, பீம்பேத்கா, பாகோர் II, பாகோர் III (மத்தியப் பிரதேசம்), லேகாஹியா, பகாய் கோர், சராய் நஹார் ராய், மஹாதா, டாம்டாமா, சோப்பானி மண்டோ (உத்தரப் பிரதேசம்), லாங்க்நாஜ் (குஜராத்)

புதிய கல்லியுகம் (நியோலிதிக் யுகம்)

- கிரேக்கம் வார்த்தைகளான “நியோ” (புதியது) மற்றும் “லிதிக்” (கல்) என்பவற்றிலிருந்து “நியோலிதிக் யுகம்” என்ற சொல் உருவானது, அதாவது “புதிய கல் யுகம்” என்பதைக் குறிக்கிறது.
- மனித சமுதாய வாழ்க்கையும், பொருளாதார முறையும் முக்கிய மாற்றங்களை கண்ட காலம் என்பதால், இது “நியோலிதிக் புரட்சி” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது — இதில் மனிதர் உணவு சேகரிப்பவரிலிருந்து உணவு உற்பத்தி செய்யும் நிலைக்கு மாறினார்.
- சுமார் கிமு 8,000 முதல் கிமு 2,000 வரை இந்த யுகம் நீடித்தது.
- பழுதுபார்த்த கல் கருவிகள் — வாட்டி, கத்தரிக்கொய், அரைத்தல் கருவிகள், மைக்ரோலித்கள், மற்றும் எலும்பு கருவிகள் (அம்புத்தலங்கள், ஸ்க்ராப்பர்கள், ஊசிகள், குத்தும் கருவிகள்) போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டன.
- நிலைத்த வாழ்க்கை, விவசாயம், விலங்குகள் வளர்ப்பு, சக்கரத்தின் பயன்பாடு, மண் பானைகள், மற்றும் ஆரம்ப கிராம வாழ்க்கை ஆகியவை உருவானது.
- மேஹர்கர் (பலூசிஸ்தான், பாகிஸ்தான்), குஃப்க்ரால் மற்றும் புர்ஷாஹோம் (காஷ்மீர்) – இவை தாழ்வு குடில்கள் (pit dwellings) மூலம் பிரசித்தி பெற்றவை, சிராண்ட் (பிகார்), உட்னார் (ஆந்திரப் பிரதேசம்)

சிந்துவெளி நாகரிகம் (Indus Valley Civilization)

ஹரப்பா நாகரிகம் என்றும் அழைக்கப்படும் சிந்துவெளி நாகரிகம், கிமு 3300 முதல் கிமு 1300 வரை பரவி இருந்த ஒரு **பிராஞ்சு யுக நகரமயமான (Bronze Age Urban)** நாகரிகமாகும்.

இது இன்றைய பாகிஸ்தான் மற்றும் வடமேற்கு, வடகிழக்கு ஆஃப்கானிஸ்தான் பகுதிகளில் **சிந்து நகியைச் சுற்றி** வளமாக இருந்தது.

இந்நாகரிகம் முதலில் **1921ஆம் ஆண்டு ஹரப்பா** என்ற தொல்லியல் தளத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், இது **ஹரப்பா நாகரிகம்** என்ற பெயரிலும் அறியப்படுகிறது.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் கட்டங்கள் (Phases of IVC)

- ஆரம்ப ஹரப்பா கட்டம் – கிமு 3300 முதல் கிமு 2600 வரை
- முழுமை பெற்ற ஹரப்பா கட்டம் – கிமு 2600 முதல் கிமு 1900 வரை
- முடிவுப் பிந்தைய ஹரப்பா கட்டம் – கிமு 1900 முதல் கிமு 1300 வரை

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அகழ்வாய்வுகள் (IVC Excavation)

- **ஹரப்பா (1921)** – டயா ராம் சாஹ்னி
- **மோகெஞ்சோதாரோ (1922)** – ஆர். டி. பானரஜி
- **1924ஆம் ஆண்டு**, ஜான் மார்ஷல் இந்த அகழ்வாய்வுகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, இந்தியாவின் பழங்கால வரலாற்றை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார்.

புவியியல் பரவல் (Geographical Extent)

- இந்த நாகரிகத்தின் மையப்பகுதி இன்றைய பாகிஸ்தான் மற்றும் வடமேற்குப் பிந்தையாவில் அமைந்திருந்தது, அங்கிருந்து இது எல்லா திசைகளிலும் பரந்தது.
- இந்தப் பகுதி ஒரு முக்கோண வடிவம் கொண்டதாகவும், சுமார் 13 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர்கள் பரப்பளவையும் கொண்டதாகவும் இருந்தது.

நிர்வாகம் மற்றும் அரசியல் அமைப்பு (Administration and Political Organization)

- சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக அமைப்பு தொடர்பான விவரங்கள் தெளிவாகக் கிடைக்கவில்லை, ஏனெனில் எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள் இன்னும் சDecode செய்யப்படவில்லை. இருப்பினும், தொல்லியல் ஆதாரங்கள் சில தகவல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

- மஹா குளம் (Great Bath), அறைகள் நிரம்பிய கொட்டகைகள் (Granaries) மற்றும் முன்னேறிய கழிவுநீர் வடிகால் அமைப்பு போன்ற கட்டிடங்களின் சிக்கலான கட்டமைப்பு, ஒரு மத்திய ஜக்ட்டுப்பாட்டை கொண்ட ஆட்சி இருந்ததை ஸிக்கிறது.
- நுட்பமான பொருளாதாரமும், கைத்தொழிலாளர்களின் திறமையும், வணிகவியலாளர்கள் அல்லது வணிகவம்சத்தினர் தலைமையில் மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பை ஸிக்கின்றன.
- உயர்த்தப்பட்ட குடியிருப்பு பகுதிகள் (Raised Habitations) — முக்கியமான நபர்கள் (முன்னோர்கள், தலைவர் குழுக்கள்) வசித்திருப்பதைக் ஸிக்கின்றன.
- கோவில்களின் இன்மை – எகிப்து மற்றும் மெசோபொதோமியா போன்ற நாகரிகங்களைப் போல அல்லாமல், ஹரப்பா நாகரிகத்தில் கோவில்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இது ஹரப்பா ஆட்சியாளர்கள் போர்வெற்றிகளைவிட வாணிபத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருப்பதை ஸிக்கிறது.
- ஆயுதங்களின் பற்றாக்குறை – ஹரப்பவாசிகள் பெரிய அளவில் ஆயுதங்களை தயாரிக்கவில்லை, இது அவர்கள் போர்முகமல்லாத சமுதாயமாக இருந்திருக்கலாம் என்பதைக் ஸிக்கிறது.

நகரமைப்பு மற்றும் கட்டிடங்கள் (Town Planning and Structures)

- ஹரப்பா நகரங்கள் ஓரே மாதிரியான கட்டமைப்பு திட்டத்தைக் பின்பற்றின. வீதிகள் வட-தெற்கு மற்றும் கிழக்கு-மேற்கு திசைகளில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.
- கோட்டையகம் (Citadel): உயர்ந்த பகுதிகளில் அமைந்திருந்தது; நிர்வாகம் அல்லது பூஜைத் தலங்கள் இதிலிருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.
- தாழ்வான பகுதி (Lower Town): குடியிருப்புகள் இருந்த பகுதி, தனித்தனி கட்டிட வடிவமைப்புடன் இருந்தது.
- ஹரப்பா, மோகெஞ்சோதாரோ மற்றும் காளிபங்கள் ஆகிய இடங்களில் கோட்டையகம் மற்றும் தாழ்வான பகுதி ஆகியவை தெளிவாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தன.
- லோத்தல்: ஒரு செங்குத்து நாற்கார வடிவ குடியேற்றமாக இருந்தது, ஆனால் இதில் உள் பிரிவுகள் இல்லை.
- தொலவீரா: மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பகுதியும் பெரிய கல் மதில்களால் சூழப்பட்டிருந்தது, நுழைவதற்காக வாயில்கள் இருந்தன.
- ஹரப்பா மற்றும் மோகெஞ்சோதாரோ: ஒன்றான அளவிலான செம்பட்டகைகள் (baked bricks) பயன்படுத்தப்பட்டன.
- காளிபங்கள்: மண் செங்கற்கள் (mud bricks) பயன்படுத்தப்பட்டன.

பிரதான பொது கட்டிடங்கள் (Notable Public Structures)

- மஹா குளம் (Moench's Granary): உடைமாற்றத்திற்கான அறைகள் சூழ்ந்த ஒரு பெரிய குளம். இது எரிக்கப்பட்ட செங்கற்களால் கட்டப்பட்டது.
- அறைகள் நிறைந்த கொட்டகைகள் (Granaries): மோகெஞ்சோதாரோவில் மிகப் பெரிய கட்டிடமாக இருந்தது. ஹரப்பாவில் ஆறு கொட்டகைகள் இருந்தன. இவை தானியங்களை சேமித்து பகிர்ந்தளிக்கும் மையங்களாக இருந்தன.
- தானிய அறுத்து அறுக்கும் மேடைகள் (Threshing Floors): ஹரப்பாவில் வட்ட வடிவ செங்கல் மேடைகளின் வரிசை, கோதுமை மற்றும் பார்லி அறுத்து அறுக்கும் பயன்பாட்டுக்கான ஆதாரங்களைக் கொடுக்கும்.
- தொழிலாளர்கள் தங்கும் குடியிருப்புகள் (Barracks - ஹரப்பா): இரண்டு அறைகள் கொண்ட கட்டிடங்கள், தொழிலாளர்கள் தங்கும் இடமாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்

கழிவுநீர் வடிகால் மற்றும் சுகாதாரம் (Drainage and Sanitation)

- முன்னேறிய கழிவுநீர் வடிகால் அமைப்பு: மோகெஞ்சோதாரோவின் கழிவுநீர் அமைப்பு மிகவும் நுட்பமானதாக இருந்தது. வீதிகளில் வடிகால் சூழாய்கள் மற்றும் சுத்திகரிப்பு குழிகள் (manholes) இருந்தன.
- தனிப்பட்ட சுகாதார வசதிகள்: பெரும்பாலான வீடுகளில் உள்மனைகள் மற்றும் குளியலறைகள் இருந்தன; காளிபங்கள் வீடுகளில் கிணறுகள் இருந்தன.
- ஆரோக்கியமும் தூய்மையும்: ஹரப்பா மக்கள் தூய்மை மற்றும் சுகாதாரத்திற்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர், இது மற்ற பிராஞ்சு யுக நாகரிகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது தொட்டாத நிலையை கொண்டது.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் சமூக வாழ்க்கை (Social Life in the IVC)

- சிற்பங்கள், சிற்பச்சாயல் பொம்மைகள் மற்றும் முத்திரைகள் போன்ற தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளின் அடிப்படையில், சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் சமூக அமைப்பைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.
- இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள், சமுதாயம் இரண்டு பிரிவுகளாக பாகுபடுத்தப்பட்டிருந்ததை ஈரிக்கின்றன: கோட்டையகத்தில் வசித்தவர்கள், அதைச் சூழ்ந்த நகரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்கள்.

சமுதாயத்தின் இயல்பு (Nature of Society)

- சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் சமூக அமைப்பைப் பற்றிய தெளிவான ஆதாரங்கள் இல்லை. எனவே, அந்த சமுதாயம் ஆண்கள் முதன்மை கொண்ட (Patriarchal) சமுதாயமாக இருந்திருக்கலாம் அல்லது பெண்கள் முதன்மை கொண்ட (Matriarchal) சமுதாயமாக இருந்திருக்கலாம் என்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது.
- ஆனால், சிற்பச்சாயல் பொம்மைகளில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் சமமாகக் காட்டப்படுவது, சில அம்சங்களில் பாலின சமத்துவம் இருந்திருக்கலாம் என்பதை ஸ்ரீக்கிறது.
- சில பொம்மைகளில் தாடி வைத்த ஆண்கள் பெண்கள் உடைபோன்ற ஆடைகளை அணிந்து காணப்படுவதும், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் சமமான இடத்தில் இருந்திருக்கலாம் என்பதை நீண்ட வழிக்கிறது.

இறுதி சடங்குகள் (Burial Practices)

- ஹரப்பா மக்கள் மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையை நம்பியதைக் காட்டும் வகையில், இறந்தவர்களை வட-஦ெற்கு திசையில் அமைத்து அடக்கம் செய்தனர். உடனாக பயன்பாட்டு பொருட்களையும் சேர்த்துள்ளனர்.
- அடக்கம் செய்யப்படும் பொருட்கள்: பானைகள், நகைகள் (உதாரணமாக வளையல்கள், ஸ்டியாடெட் மணிகள்), மற்றும் தனிப்பட்ட உபயோகப் பொருட்கள் (உதா: பெண்களுடன் அதிகமாக காணப்படும் தாமிரக்கண்ணாடிகள்) ஆகியவை உடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டன.
- காளிபங்கனில், சில அடக்கங்கள் எலும்புக்கூடு இல்லாமல் மண்குடங்களில் மட்டுமே காணப்பட்டன. இது தகனம் செய்யப்பட்டு பின்னர் அந்த ஏச்சங்கள் மட்டுமே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் என்பதைக் ஸ்ரீக்கிறது.

அடக்கத்தளங்களில் வேறுபாடுகள் (Variations in Burial Sites)

- லோத்தல்: பலவகை அடக்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன, இதில் இருவரையும் (தம்பதிகள் போன்றது) ஒன்றாக அடக்கும் முறையும் உள்ளது.
- ரோபர்: ஒரு ஆணுடன் ஒரு நாய் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தது.
- தீவேதி (Fire Altars): காளிபங்கனில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சௌங்கல் சுவைகள் கொண்ட குழிகள், யாகங்கள் மற்றும் தீச்சடங்குகள் நடந்திருக்கும் என்பதைக் ஸ்ரீக்கின்றன.

எழுத்துமுறை (Script)

- ஹரப்பா எழுத்துமுறை இதுவரை விளக்கம் செய்யப்படாத நிலையில் உள்ளது, மற்றும் சமஸ்கிருதம், திராவிட மொழிகள்,

சுமேரிய மொழி போன்றவற்றுடன் இணைக்கும் பல முயற்சிகள் செய்தாலும் வெற்றி பெறவில்லை.

- **ஹரப்பா எழுத்து படவுரு அடிப்படையிலானது (Pictographic).** பெரும்பாலான எழுத்துகள் குறுகியவையாகவே இருந்தன; இவை பெரும்பாலும் முத்திரைகளில் காணப்பட்டுள்ளன, ஆனால் நீண்ட உரைகள் இல்லை.
- இந்த எழுத்துகள் பெளஸ்ட்ரோபிடான் (Boustrophedon) பாணியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன – அதாவது, ஒரு வரி இடமிருந்து வலமாக, அடுத்த வரி வலமிருந்து இடமாக என மாற்றி எழுதும் பாணி.
- இந்த எழுத்துமுறை சிந்துவெளிக்கு சொந்தமானது எனக் கருதப்படுகிறது, மற்றும் மற்ற பழைய மொழியான நாகரிகங்களுடன் தொடர்பில்லாதது.

அழகு சாதனங்கள் மற்றும் நாகரிக உடைஅணிகலன்கள்

- **ஆடம்பர உடைகளில் ஆர்வம்:** மக்கள் தங்களின் தோற்றுத்தைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தினர்; ஆடைகள் மற்றும் அழகு சாதனங்களில் தனிப்பட்ட அலங்காரத்தை முக்கியமாகக் கருதினர்.
- **சின்னாபார் முகப் பூச்சு,** உடட்டுசாயம் மற்றும் கண் அழகு சாதனமாக (கொல்ரியம்) பயன்படுத்தப்பட்டது.

மத வழிபாடுகள்

- **மொஹங்கோதாரோவில் உள்ள பெரிய குளம் சடங்குகள்** நடத்த பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வாய்ப்பு உண்டு; இது தூய்மை அல்லது மதச்சடங்குகளுக்கான இடமாக இருந்திருக்கக்கூடும்.
- பெரிய குளத்துடன் அருகிலுள்ள கட்டிடத்தின் தொடர்பு, அங்கு பூஜாரிகள் அல்லது மத தலைவர்கள் இருந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது, இது திட்டமிட்ட மத சடங்குகள் இருந்ததை சுட்டிக்காட்டுகிறது.
- அரப்பா பண்பாட்டில் கோயில்கள் இருந்ததற்கான எந்த ஆதாரமும் இல்லை.
- **முன்-சிவ வழிபாடு:** மிருகங்கள் (புலிகள், யானைகள், காண்டாமிருகங்கள்) சூழ்ந்த ஏறுமைக் கொம்புகள் கொண்ட தலைக்கவசம் அணிந்த தெய்வ உருவங்கள், ஒரு முன்னோடி சிவன், பொதுவாக பசுபதி (மிருகங்களின் ஆண்டவன்) என அழைக்கப்படும் தெய்வ வழிபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.
- **அம்மன் வழிபாடு:** பல டெராக்கோட்டா பெண் உருவங்கள், மகப்பேறு மற்றும் பூமியுடன் தொடர்புடைய வளமிக்க

தெய்வமாக ஒரு பெண் தெய்வத்தை மக்கள் வழிபட்டதை குறிக்கின்றன.

- **மர வழிபாடு:** சில முத்திரைகளில் பீப்பல் மரத்தை வணங்கும் மனித உருவங்கள் காணப்படுகின்றன; மரங்கள் மத நம்பிக்கைகளில் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்ததை இவை காட்டுகின்றன. சில உருவங்கள் முனிவர்கள் அல்லது தாய்மையைக் குறிக்கும் உருவங்கள் இருக்கக்கூடியது.
- **மிருக வழிபாடு:** காளைகள், புலிகள், யானைகள், காண்டாமிருகங்கள் போன்ற மிருகங்கள் மதபரிவாரங்களாகக் கருதப்பட்டன. இவை டெராக்கோட்டா உருவங்கள் மற்றும் முத்திரைகளில் காணப்படுகின்றன. யூனிகார்ன் முத்திரை, காண்டாமிருகத்தைக் குறிக்கக்கூடியது.
- **தீயழகு வேதிகள்:** காளிபங்கனில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இவை செங்கல் வெட்டப்பட்ட குழிகள்; தீ வழிபாடும், விலங்கு பலியிடும் சடங்குகளும் நடந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இந்தஸ் நாகரிகத்தின் பொருளாதார வாழ்க்கை விலங்குகள் வளர்ப்பு

- **அரப்பா மக்கள்** மாடுகள், ஏருமைகள், ஆட்டுகள், சேவல்கள், பன்றிகள் மற்றும் ஓட்டகங்களை வீட்டுச் செய்தனர். **கம்பு உள்ள காளை** (humped bull) அவர்களுக்குப் பிடித்த விலமாக இருந்தது.
- **குதிரை பழக்கம்** அரப்பா நாகரிகத்தில் பெரும்பாலும் காணப்படவில்லை. ஆனால் **குஜராத்தில் உள்ள சுர்கொட்டா துறைமுக நகரத்தில்** குதிரை எலும்புகள் மற்றும் லொத்தலில் (குஜராத்) ஒரு சந்தேகத்தக்க
- **டெராக்கோட்டா குதிரை உருவம்** கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இருந்தாலும், அரப்பா மக்கள் குதிரையுடன் அதிகப் பழக்கம் இல்லாதவர்கள் என தோன்றுகிறது.
- **யானை வளர்ப்பு:** **குஜராத்தில் வாழ்ந்த அரப்பா மக்கள்**, மெசாப்பொட்டேமிய மக்களைப்போல இல்லாமல், யானைகளை வீட்டுச் செய்தனர்

விவசாயம்

- **விவசாயம்** என்பது இந்தஸ் பள்ளத்தாக்கு மக்களின் முக்கிய தொழிலாக இருந்தது. அவர்கள் தங்களுக்கே தேவையானதும், வியாபாரத்திற்குமானதும் என அதிக அளவில் பயிர்கள் வளர்த்தனர்.
- **மண் செழுமை:** இந்தப் பகுதியின் பசுமை, மழைப்பெய்யும் தன்மை மற்றும் ஆண்டுதோறும் இந்தஸ் நதி வெள்ளம் ஆகியவை விவசாய வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன.

- வளர்க்கப்பட்ட பயிர்கள்: பார்லி, கோதுமை, அரிசி, பேரிச்சம்பழம், கடுகு, எள், மற்றும் பட்டாணி போன்ற பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டன. லொத்தல் மற்றும் ரங்க்பூர் அரிசி விவசாயத்திற்குப் புகழ்பெற்ற பகுதிகள்.
- நீர்ப்பாசனம்: விவசாயம் மழைபாதிப்பாக இருந்தாலும், பிற நீர்ப்பாசன முறைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.
- நாட்டல் மற்றும் அறுவடைக்கான கருவிகள்: மரத் தொட்டிகள் (plough) மற்றும் கல்லால் செய்யப்பட்ட அலகுகள் (stone sickles) பயிரிடலும் அறுவடைக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

வணிகம் மற்றும் பரிவர்த்தனை

- மாற்றுச்சந்தை முறை: அரப்பா மக்களுக்கு நாணய முறை கிடையாது; விஷயங்களை பரிமாற்றம் செய்வது மூலமாகவே வணிகம் நடத்தப்பட்டது.
- வணிக தொடர்புகள்: அரப்பா மக்கள் மெசொப்பொத்தேமியா, எகிப்து, ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான், மத்திய ஆசியா மற்றும் இன்னும் அருகிலுள்ள ராஜஸ்தான் மற்றும் கர்நாடகா பகுதிகளுடனும் வணிகம் செய்தனர்.
- ஏற்றுமதி பொருட்கள்: லாபிஸ் லஸாலி (நீல ரத்தினம்), சிப்பிக்கலை பண்புகள், வளையல்கள் மற்றும் மணிக்கட்டிகள் முக்கிய ஏற்றுமதிகளாக இருந்தன. காளிபங்கன், சானு-தரோ மற்றும் லொத்தல் ஆகிய இடங்களில் இந்த பொருட்களுக்கான தொழிலாளர்கள் உள்ள தொழிற்சாலைகள் இருந்தன.
- சர்வதேச வர்த்தகம்: கிமு 2350-ம் ஆண்டில் மெசொப்பொத்தேமிய பதிவுகள், இந்தஸ் பள்ளத்தாக்கு பகுதியுடனான வணிகத்தை குறிப்பதோடு, அதனை மெஹுகா என அழைக்கின்றன. மெசொப்பொத்தேமியாவில் அரப்பா முத்திரைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன; மேலும் சுமேரியா, பாபிலோன் மற்றும் எகிப்து போன்ற நாடுகளுடனும் வணிகம் நடைபெற்றது.

எடை மற்றும் அளவைகள்

- ஒற்றுமைப்படுத்தல்: அரப்பா மக்கள் வணிகத்திற்காக எடைகள் மற்றும் அளவுகளில் ஒற்றுமையை கடைபிடித்தனர். இவை பெரும்பாலும் 16-ன் மடங்குகளை (16, 64, 160, 320, 640) அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன.
- அளவிடும் கருவிகள்: அளவீட்டுக் கம்பிகள் (measurement sticks) அகழ்வாய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன; இது முறையாக

உருவாக்கப்பட்ட அளவீட்டு முறையும், எடைகளை அளவிட ஒரு தராசும் பயன்படுத்தப்பட்டதை ஈக்கிறது.

போக்குவரத்து

- சக்கரம் மற்றும் மாடுகள்: சக்கரத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் மாடுகள், காளைகளை வீட்டுசெய்தல் ஆகியவை காட்டுகள் மற்றும் ரதங்களை பயன்படுத்த வழிவகுத்தன.
- தொலைதூர வர்த்தகம்: பொருட்கள் ஓட்டகங்கள் மற்றும் கழுதைகள் மூலம் வாகனமாக கொண்டு செல்லப்பட்டன. கடல் வழியாக தொலைதூர வணிகத்திற்கு படகுகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

இந்தஸ் நாகரிகத்தின் முக்கிய இடங்கள்

அரப்பா

- கண்டுபிடிப்பு: 1920களில் தயா ராம் சாஹ்னி, எம். எஸ். வாட்ஸ் மற்றும் மார்டிமர் வீலர் ஆகியோரால் அகழ்வாய்வு செய்யப்பட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது இன்றைய பாகிஸ்தானில் ரவி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. மேற்கே கோட்டையும், தெற்கே கீழ் நகரமும் அமைந்துள்ளன.
- மண் செங்கலால் கட்டப்பட்ட சுவரும், பாதுகாப்பிற்காக கோபுரங்கள் மற்றும் வாயில்களும் இருந்தன.
- கீழ் நகரத்தில் சிப்பி, அகேட் (agate), செம்பு போன்ற கலைப்பொருட்கள் தயாரிக்க பணிமனைகள், வீடுகள், சாக்கடைகள், மற்றும் ஒருவேளை ஒரு கிணறும் இருந்திருக்கலாம்.
- இது “தானியக் குடிகளின் நகரம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது; 12 பெரிய தானியக் கொட்டகைகள் இருந்ததற்கான ஆதாரம் உள்ளது, இது பெரிய அளவில் தானிய சேமிப்பை ஈக்கிறது.
- முத்திரைகள் மூலம் மெசொப்பொத்தேமியாவுடன் வணிகம் நடந்ததற்கான ஆதாரம் உள்ளது. **“H” வடிவில் சாத்தியமான தடவையிலான சாவடிகள்** (coffin burials), இது திட்டமிட்ட மதச் சடங்குகள் அல்லது கொள்ளையர்களின் தாக்குதலுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம்.
- ரிக்வேதத்தில் ஹரியுபியா நகரம் எனக் குறிப்பிடப்படும் இடம், அரப்பாவுடன் அடையாளம் காணப்படுகிறது.

மொஹஞ்சோதாரோ

லോത്തൽ

- சமீபத்தில், மத்திய அமைச்சரவையின் தலைவராக பிரதமர் அவர்கள், லொத்தலில் தேசிய கடல்சார் பாரம்பரிய வளாகம் (National Maritime Heritage Complex - NMHC) அமைப்பதை அனுமதித்து ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளார்.

தோலவீரா

- தோலவீரா (கி. மு. 3000 – 1500) என்பது அரப்பா நாகரிகத்தின் முக்கியமான தெற்கு மையமாக இருந்தது. இது குஜராத்தின் கச்சரன்னில் உள்ள காடிர் பெட் தீவில் அமைந்துள்ளது. 1968-ஆம் ஆண்டு, பூராவுஞானிய ஜகத்பதி ஜோஷி அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.
- மற்ற அரப்பா தளங்களைப் போல அல்லாமல், தோலவீரா மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது (பொதுவான இரண்டு பாகங்களுக்கு பதிலாக), மேலும் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் பெரிய கல் சுவர்கள் மற்றும் வாயில்கள் இருந்தன.
 - சுவர்களால் சூழப்பட்ட நகரம்:
 - ஒரு கோட்டை (Castle), அதனுடன் இணைந்த பைலீக் (Bailey)
 - பாதுகாப்பு வளாகம்,
 - ஒரு விழா நடத்தும் பெரிய நிலம் (Ceremonial Ground),
 - ஒரு நடுத்தர நகரம் மற்றும்
 - கீழ்நகரம் ஆகியவை கொண்டது.
- பெரிய தெளிவான வெளிக்களம், பொது விழாக்கள் நடத்த பயன்பட்டதாகும்.
- வெள்ளை கற்களில் பொறிக்கப்பட்ட அரப்பா எழுத்துகள், இது சிறிய முத்திரைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் அழிர்வமான கண்டுபிடிப்பாகும்.
- மன்றார் மற்றும் மான்சர் எனும் இரண்டு பரவலான பருவநீர் ஓடைகள் தண்ணீரை வழங்கின.
- கல்லை வெட்டி உருவாக்கப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் கிணறுகள், மேலும் தண்ணீரை சேகரிக்க அனைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.
- 2021-ம் ஆண்டில், தோலவீரா இந்தியாவின் 40வது யூனெஸ்கோ உலக பாரம்பரியக் களமாக சேர்க்கப்பட்டது.

காளிபங்கன்

- **"கருப்பு வளையல்களின் நகரம்"** (City of Black Bangles) என பொருள்படும் காளிபங்கன், இந்தியாவின் ராஜஸ்தானில், இப்போது உலர்ந்துபோன காகர் நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. இது அரப்பா நாகரிகத்தின் தொடக்க மற்றும் பரிணாம கட்டங்களுக்குமான ஆதாரங்களை வழங்குகிறது.

- காளிபங்கன், கோட்டையும் கீழ்நகரமுமாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது; இரண்டும் சுவர்களால் உறுதியாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன.
- இங்குள்ள முக்கியமான சிறப்பம்சம், பல தீவேதிகள் (Fire Altars) காணப்படுவதும், அவை யாக, ஹோமம் போன்ற பலியிடும் சடங்குகளுடன் தொடர்புடையவையாக இருக்கலாம்; இது அந்த சமுதாயத்தின் ஆண்மீக நம்பிக்கைகளை ஈக்கிறது.
- வட்டமான சூழிகள், அதில் மனித எச்சங்கள் இல்லாமல், கல்லறைப் பொருட்கள் மட்டும் இருப்பது, பிறவியைக்குறித்த நம்பிக்கையும், சுடுதலுக்கான சடங்குகளும் இருந்திருக்கக்கூடும் என்பதைக் ஈக்கிறது.
- வளையல்கள், டெராக்கோட்டா பொருட்கள் மற்றும் சிப்பி, அலபாஸ்டர், ஃபாயன்ஸ் போன்றவற்றைக் கொண்ட செழிப்பான கைத்தொழில் வளர்ச்சி இங்கு இருந்தது.

ராக்கிகர்வி

- ஹரியானாவின் ஹிசார் மாவட்டத்தில், சரஸ்வதி / காகர்-ஹக்கிரா நதித் தாழ்வுகளில் அமைந்துள்ளது.
- அரப்பா, மொஹஞ்சோதாரோ, கண்வேரிவாலா, தோலவீரா உட்பட ஜந்து மிகப்பெரிய அரப்பா நகரங்களுள் ஒன்றாக ராக்கிகர்வி கருதப்படுகிறது.
- நகரம், கோட்டையும் கீழ்நகரமுமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, இதில் பாதுகாப்பு கட்டமைப்புகள், மற்றும் மேடைகள், கிணறுகள், சாக்கடைகள் போன்ற முக்கிய நகர்ப்புற வசதிகளும் உள்ளன.
- இங்குள்ள ஒரு மணிக்கட்டிகள் உருவாக்கும் பணிமனை (Lapidary workshop) கண்டறியப்பட்டது, இதில் முடிக்கப்படாத மணிகள் மற்றும் உருவாக்கத் தேவையான கருவிகள் இருந்துள்ளன.
- எலும்பு மற்றும் தந்த வேலைப்பாடுகள் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன, மேலும் அறுவடைகளுடன் தொடர்புடைய தனித்துவமான மரச் சாவுபெட்டி கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.
- விலங்கு பலிக்குழிகள், தீவேதிகள், மற்றும் மலை எண் 3 - இல் ஒரு பாரம்பரிய செல்வாக்கு கொண்ட குடியிருப்பு பகுதியாகக் கருதப்படும் இடம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

கோட்-திஜி

□

- கோட்-திஜி, இந்தஸ் நதியின் இடதுபுறக் கரையில், மொஹஞ்சோதாரோவுக்கு எதிரே அமைந்துள்ளது. இதை ஃஎ.ஏ. கான் அகழ்வாய்வு செய்தார்.

- இது அரப்பா நாகரிகத்திற்கு முந்தைய ஒரு முன்னோடி தளமாக (precursor) கருதப்படுகிறது, ஏனெனில் இங்கு முந்தைய அரப்பா மற்றும் பரிணாம அரப்பா காலத்துக்கான ஆதாரங்கள் இரண்டும் உள்ளன.
- கோட்டை பகுதிகள், உயரமான நிலப்பகுதியில், சமைக்கப்படாத மண் செங்கல்களும் கற்களும் கொண்டு கட்டப்பட்டிருந்தன.
- இத்தளத்தில் டெராக்கோட்டா காளைகள், தாய்த்தெய்வ உருவங்கள் மற்றும் பெரிய சமையல் அடுப்புகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன — இவை முந்தைய அரப்பா கலாச்சாரத் தன்மைகளை பிரதிபலிக்கின்றன.
- தளத்தின் பல பகுதிகளில் பெரிய அளவிலான ஏரிப்பு ஹெக்டர் காணப்படுகின்றன — இது முக்கிய நிகழ்வை அல்லது சடங்குகளுடன் தொடர்புடைய செயல்பாட்டை கீழ்க்கண்டும் கீழ்க்கூடும்.

சுர்கொட்டா

- சுர்கொட்டா, குஜராத்தின் கச்ச மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இதை ஜே. பி. ஜோவி அகழ்வாய்வு செய்தார்.
- இங்கு தீயில் வெந்த செங்கல்களால் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களுடன் கூடிய ஒரு கோட்டையும் கீழ்ந்தாரமும் காணப்படுகின்றன.

அம்ரி

- அம்ரி, பாகிஸ்தானில் உள்ள சிந்து மாகாணத்தில், மொஹெஞ்சோதாரோவின் தெற்கில் அமைந்துள்ளது. இங்கு முந்தைய அரப்பா மற்றும் பரிணாம அரப்பா காலங்களுக்கான அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன.
- கோட்டைகள் இல்லாமல், மற்ற அரப்பா நகரங்களை விட எளிய நகரத் திட்டமிடலுடன் அம்ரி இருந்தது.
- இத்தளத்தில் காண்டாமிருக எலும்புகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன — இது அரப்பா நாகரிகத்தில் அடுர்வமாக கருதப்படுகிறது.

சானூ-தரோ

- சானூ-தரோ, மொஹெஞ்சோதாரோவிற்கு தெற்காக சுமார் 130 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. 1930-ஆம் ஆண்டு என். ஜி. மஜாம்தார் அவர்களால் அகழ்வாய்வு செய்யப்பட்டது. இது ஒரு அரப்பா நகரமாக இருந்தாலும், கோட்டை பகுதி இல்லை.
- சானூ-தரோ, மணிக்கட்டி, முத்திரை மற்றும் சிப்பி வேலைப்பாடுகளுக்கான மையமாக இருந்தது.

- இங்கு மணிக்கட்டி தொழிற்சாலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது – இது இந்நகரம் கைவினைத் தொழிற்துறையில் முக்கிய பங்காற்றியது என்பதைக் கூறுகிறது.

பனாவளி

- பனாவளி, ஹரியானாவின் ஹிஸார் மாவட்டத்தில், பழமையான சரஸ்வதி நதியின் உலர்ந்த படுக்கைக்கரையில் அமைந்துள்ளது. இங்கு அரப்பா நாகரிகத்தின் மூன்று கட்டங்களுக்குமான ஆதாரங்கள் உள்ளன.
- இந்த நகரம் கோட்டையும் கீழ்நகரமும் கொண்டது; இரண்டும் கட்டுமான சுவர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. □இது ஒரு முக்கிய வணிக மையமாக இருந்தது; மேலும் தீவேதிகளின் அடையாளங்கள், இங்கு மதச்சடங்குகள் நடத்தப்பட்டிருப்பதை கூறுகின்றன.
- டெராக்கோட்டா இயற்கை சிரை மாடல் மற்றும் கல் எடைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன — இது விவசாயமும் வாணிகமும் நடந்ததை கூறுகின்றன.

ரங்க்பூர்

- ரங்க்பூர், குஜராத்தின் சௌராஷ்டிர பகுதியில் வனாலா அருகே அமைந்துள்ளது. இது அரப்பா நாகரிகத்தில் ஒரு முக்கியமான துறைமுகம் ஆக இருந்தது.
- இங்கு கோட்டையும் கீழ்நகரமும் பாதுகாப்பு சுவர்களால் சூழப்பட்டிருந்தன. மேலும் அரிசி பயிரிடப்பட்டதற்கான மற்றும் வணிக நடவடிக்கைகளுக்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன.

தேசல்பூர்

- இடம்: குஜராத், இந்தியா.
- முக்கியத்துவம்: இது நன்கு திட்டமிடப்பட்ட வீதிகள், வீடுகள் மற்றும் கழிவுநீர் வடிகால் அமைப்புகளுடன் கூடிய ஒரு அரப்பா குடியேற்றமாக இருந்தது.
- கண்டெடுத்த பொருட்கள்: மண் பானைகள், முத்திரைகள், மணிகள் மற்றும் பிற பொருட்கள் – இவை இந்தஸ் பள்ளத்தாக்கு நாகரிகத்தின் செழிப்பான நகர வாழ்க்கையை கூறுகின்றன.

வேதக் கலாசாரம்

வேதக் கலாசாரம், இந்தஸ் பள்ளத்தாக்கு நாகரிகத்திற்குப் பிறகு உருவானது. இது இந்தோ-ஆரியர்கள் பேசிய சன்ஸ்கிருத மொழியைக் கொண்ட, கிராமப்புற அடிப்படையிலான கலாசாரமாக இருந்தது. அவர்கள் வடமேற்கிலிருந்து இந்தியாவுக்குள் குடியேறியவர்கள் ஆகும்.

வேதகால காலவரிசை

வேதகாலம் (கிமு 1500 - கிமு 600) என்பது இரண்டு கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது:

- **தொடக்க வேதகாலம்** அல்லது **ரிக்வேத காலம்** (கிமு 1500 - கிமு 1000)
- **பிந்தைய வேதகாலம்** (கிமு 1000 - கிமு 600)

வேத காலமும் வேதங்களும்

- வேத காலம் என்பது **வேதங்கள் உருவாக்கப்பட்ட காலப் பருவத்தை குறிக்கிறது.** இந்த காலத்திற்கு “வேத காலம்” என்ற பெயர் வந்தது, ஏனெனில் இக்காலத்தைப் பற்றிய முக்கியமான தகவல்கள் வேதங்களிலிருந்தே கிடைக்கின்றன.
- வேத காலம் ஆரியர்கள் அல்லது இந்தோ-ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்ததோடு துவங்கியது.

வேதம்: அர்த்தமும் முக்கியத்துவமும்

- **வரையறை:** “**வேதம்**” என்ற சொல், “**தெய்வீக ஆண்மிக அறிவு**” என்று பொருள்படும். இது **சன்ஸ்கிருதச் சொலான வித்** (Vid - அறிதல்) என்பதிலிருந்து வந்தது.
- **புனித நூல்கள்:** வேதங்கள் என்பது **வேதங்களாகிய சாஸ்திரங்கள்** மற்றும் பாகங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாகும். இவை பல்வேறு தெய்வங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஸ்லோகங்கள் மற்றும் பிரார்த்தனைகள் ஆகும். இவை தவறற்றவை என கருதப்பட்டு வாய்மொழியாகவே பரம்பரை வழியாக வழங்கப்பட்டன.
- **தெய்வீக தோற்றம்:** வேதங்கள் தெய்வத்திடமிருந்து வெளிப்பட்டவை எனக் கருதப்படுகின்றன. எனவே அவை அபெளருஷேயா (மனிதரால் உருவாக்கப்படாதவை) என அழைக்கப்படுகின்றன.
- **வாய்மொழிப் பரம்பரை:** வேதங்கள் முதலில் எழுதப்படாமல், வாய்மொழியாகவே பரம்பரையாக வழங்கப்பட்டதால், அவை நிச்சயமாக எப்போது உருவானது என்பதைக் கண்டறிதல் கடினம்.
- வேதங்கள் மிகத் தெய்வீகமானவை எனக் கருதப்பட்டதால், அவை மனப்பாடம் செய்யப்பட்டு ‘**ஸ்ருதி**’ என அழைக்கப்பட்டன, அதாவது “**கேட்கப்படுவது**” எனும் அர்த்தம்.
- **ஸ்ருதி** என்பது நித்தியமான, வெளிப்பட்ட சத்தியத்தைக் குறிக்கிறது.
- இதற்குப் மாறாக, ’**ஸ்மிருதி**’ என்பது “**நினைவுகூரப்படும் ஒன்று**” என்றும், அதிகாலங்களில் **உருவானதாகவும்,** மாற்றங்களுக்குள்ளாகும் என்றும் கருதப்படுகிறது.

வேதங்களின் பிரிவு

ரிக்வேதம்

- பெயர்: மந்திரங்களின் நூல் (Book of Mantras)
- ரிக்வேதம் என்பது முதன்மை மற்றும் மிகப் பழமையான வேதமாக கருதப்படுகிறது.
- இதில் 1,028 ஸமக்தங்கள் (மந்திரங்கள்) உள்ளன, அவை 10 மண்டலங்களாக (மண்டலம்) பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- மண்டலங்கள் 2 முதல் 9 வரை மிகப் பழமையான ஸமக்தங்களை கொண்டுள்ளன.
- மண்டலங்கள் 1 மற்றும் 10 பின்னாளில் சேர்க்கப்பட்டவை என நம்பப்படுகிறது.
- இவை அக்ணி, இந்திரன், சோமன் போன்ற தெய்வங்களை போற்றி கூறும் மந்திரங்களாகும். இவை வேதகால மத நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் மற்றும் சமுதாயத்தைப் பற்றிய தகவல்களை வழங்குகின்றன.

சாமவேதம்

- பெயர்: மந்திரங்களின் நூல் (Book of Mantras)
- உள்ளடக்கம்: இது ரிக்வேதத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஸமக்தங்களை, இசைச் சுருக்கங்களுடன், யாகசடங்குகளில் பாட பயன்படும்படி வடிவமைத்ததாகும்.

யஜார்வேதம்

- பெயர்: யாக சடங்குகளின் நூல் (Book of Rituals)
- உள்ளடக்கம்: இதில் மொழிப் படிகள் மற்றும் மந்திரங்கள் உள்ளன. இவை வேள்வி அல்லது பலிச் சடங்குகளுக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அதர்வவேதம்

- பெயர்: மந்திர சூனியங்களின் நூல் (Book of Spells)
- உள்ளடக்கம்: இதில் வாழ்க்கைச்சுற்றிய சூனியங்கள், மந்திரங்கள் மற்றும் தினசரி வாழ்க்கைக்கான சடங்குகள் அடங்கியுள்ளன.

வேதங்களின் பகுதிகள்

1. ஸமஹிதைகள் (Samhitas):

- தெய்வங்கள் மற்றும் தேவியருக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட புனித ஸமக்தங்களின் தொகுப்புகள்.

2. பிராமணங்கள் (Brahmanas):
 - யாக சடங்குகள் (யஜ்ஞா) மற்றும் வேள்விகளை விளக்கும் மொழிபடிக் கட்டுரைகள்.
 3. அரண்யகங்கள் (Aranyakas):
 - "காட் நூல்கள்" என அழைக்கப்படும் அரண்யகங்கள், சடங்கு வழிபாட்டையும், தத்துவ சிந்தனையையும் இணைக்கும் நூல்களாகும்.
 - இவை பிராமணங்களையும் உபநிடதங்களையும் இணைக்கும் பாலமாக இருக்கின்றன, மேலும் ஆன்மீகச் சிந்தனையை ஆழமாக உணர உதவுகின்றன.
 4. உபநிடதங்கள் (Upanishads):
 - உண்மையான தத்துவ நூல்கள், இவை உண்மை (பிரஹ்மம்), ஆன்மா (ஆத்மன்), மற்றும் உலக நிழற்படம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஆழமான சிந்தனைகளை கூறுகின்றன.
 - "உபநிடதம்" என்பது "பக்கத்தில் அமர்ந்து கேட்பது" என்று பொருள்படும் சன்ஸ்கிருதச் சொல், இது ஒரு முனிவரின் போதனையை அருகிலிருந்து கேட்கும் முறையை கீழ்க்கண்டு விவரிக்கிறது.

பிரதான வேத நூல்கள் மற்றும் முக்கியக் கருத்துகள்

1. முண்டக உபநிடதம்:
 - "சத்யமேவ ஜயதே" (உண்மை மட்டுமே வெற்றிபெறும்) என்ற பிரபலமான வாசகம் இதில் இடம்பெற்றுள்ளது.
 2. சதபத பிராமணம்:
 - இது நிலத்தோட்டச் சடங்குகள் (போன்று உழவு) பற்றி விவரிக்கின்றது மற்றும் பின்பிறவி (punarjanma) என்ற கருத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறது.
 3. ஜதரேய பிராமணம்:
 - வேத சமுதாயத்தில் உள்ள நான்கு வர்ணங்களின் (சமூக வகுப்புகளின்) கடமைகள் மற்றும் பொறுப்புகளை விளக்குகிறது.
 - 4. ஶாக்ல யஜார்வேதம்:
 - ராஜசூய யாகம் எனப்படும் அரசர்கள் நடத்தும் அதிகாரப்பூர்வ வெள்வியை விளக்குகிறது. இது ஒரு அரசன் தனது அதிகாரத்தையொட்டி சாமர்த்தியத்தையும் நிரூபிக்கக் கொண்டாடப்படும் முக்கிய யாகமாகும்.
 - 5. சாந்தோக்ய உபநிடதம்:
 - வாழ்க்கையின் மூன்று ஆசிரமங்களை (அரண்யாசிரமம், குஹஸ்தாசிரமம், வான்பரஸ்தம்) எடுத்துக்காட்டுகிறது.

□6. வச்தைவு குடும்பகம்

- "முழு உலகமும் ஒரு குடும்பம்" என்று அர்த்தம் கொள்ளும் இந்த சன்ஸ்கிருத வாசகம், மஹா உபநிடத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.
- இது உலக ஒருமைப்பாட்டையும், சகஜீவ பார்வையையும் வலியுறுத்தும் தத்துவமாகும்.

ரிக் வேதக் காலத்து சமுதாய அமைப்பு

- சமுதாயம் பெரும்பாலும் ஆணாட்சி முறையிலானது (பித்ராசிபத்தியம்) ஆக இருந்தது.
- குடும்ப அமைப்பு ஆண்களின் வழியாக (பித்ரசாரம்) இருந்தது, மேலும் சொத்துரிமை ஆண்களின் வழியே வந்தது.
- பெண்களுக்கு மதிப்புமிக்க நிலை இருந்தாலும், அவர்கள் ஆண்களுக்கு கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவே கருதப்பட்டனர்.
- குடும்பம் (குலம்): சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகாக குடும்பம் (குலம்) இருந்தது. இதில் மூத்த ஆண் உறுப்பினர் “குலபா” என அழைக்கப்பட்டார்.
- குடும்பம் விரிவடைந்ததாகவும், பல தலைமுறை உறுப்பினர்கள் ஒரே கூரையின் கீழ் வாழ்ந்ததாகவும் இருந்தது.
- கிராமம் (Gramam) என்பது பல குடும்பங்களை உள்ளடக்கிய குழுவாக இருந்தது; இது நிலைநிறுத்தப்பட்ட குடியிருப்பாக இல்லை, அதாவது அந்த காலத்தில் நிரந்தர கிராமக் குடியிருப்புகளின் கருத்து இருந்ததில்லை. கிராமினி என்பவர் கிராமத்தின் தலைவராக இருந்தார்.
- உறவினர் அடிப்படையிலான சமுதாயம்: சமுதாயம் உறவுப் பிணைப்புகள் மற்றும் பழங்குடியினத் தொடர்புகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது.
- வேத கால சமுதாயம் பழங்குடி முறைசார்ந்தது, மேலும் தொடக்க வேதக் காலத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்ட கிராமக்குடியிருப்பு என்ற கருத்தே இல்லாது இருந்தது.

சமூக அமைப்பு

- பழங்குடியினர் மற்றும் சமத்துவ அடிப்படையிலான முதாயம்: வரலாற்றாளர் ஆர். எஸ். ஷர்மாவின் கூற்றுப்படி, தொடக்க வேதகால சமுதாயம் பழங்குடி முறைசார்ந்ததும், சமத்துவ முறைசார்ந்ததும் ஆக இருந்தது. இக்காலத்தில் கடுமையான ஜாதி அமைப்பு இல்லாதது குறிப்பிடத்தக்கது.
- வகுப்பு பிரிவு: ரிக் வேதகால சமுதாயத்தில் தொழில் சார்ந்த இடமாற்றம் (Occupational mobility) கால மானது.
- தொழில் பிறப்பின் அடிப்படையில் அல்ல, மக்கள் தங்களுக்கான விருப்பத் தொழில்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்

கூடிய நிலையில் இருந்தனர்.

மண்டலம் IX-இல் உள்ள ஒரு சுலோகத்தில்: “என் தந்தை மருத்துவர், என் தாய் அரைத்தல் செய்கிறவர், நானோ கவிஞர்” எனக் கூறப்படுகிறது — இது ஒரு நபர் பல்வேறு தொழில்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டு.

- தொடக்க சமூக வேறுபாடுகள் “வர்ணம்” என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இருந்தன. இது வேதிய மற்றும் அவேதிய மக்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளை கீழ்க்கண்டு கீழ்க்கண்டு விரித்து.
 - அடிமைத்தனம்: அடிமைகள் (தாஸர்) அந்த காலச் சமூகத்தில் இருந்தனர். அவர்களை பெரும்பாலும் வீட்டு வேலைகளுக்காக பயன்படுத்தினர்; அவர்கள் உற்பத்தித் தொழில்களில் பங்கேற்கவில்லை.

ரிக் வேத காலப் பழங்குடி சமுதாய அமைப்பு
ரிக் வேதகால சமுதாயம் மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாகப்
பிரிக்கப்பட்டிருந்தது:

- இராணுவ வீரர்கள் (ராஜன்யா)
 - வெசுயர்கள் (பிராமணர்கள்)
 - சாதாரண மக்கள் (உழவர்கள், கைவினையர்கள் மற்றும் பிற தொழிலாளர்கள்) — இவர்கள் விஸ் (Vis) என அழைக்கப்பட்டனர்.

சூத்திரர் எனும் வர்ணம், ரிக் வேத காலத்தின் முடிவில் தான் தோன்றியது.

ଜ୍ଞାତି ଅମେପ୍ପ

ரிக் வேதக் காலத்தில், ஜாதி அமைப்பு (Caste System) இன்னும் உருவாகவில்லை.

- தொழில்சார் இடமாற்றம் (Professional mobility) ஊக்குவிக்கப்பட்டது.
 - பிற பிறப்பினருடன் திருமணம் செய்வதும், ஒரே இடத்தில் உணவருந்துவதும் சாதாரணமாக இருந்தன.

அனுலோம திருமணம் (Anuloma):

- உயர் வர்ணத்தைச் சேர்ந்த ஆண், தாழ்வான் வர்ணத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணை திருமணம் செய்யுதல்.

பிரதிலோம திருமணம் (Pratiloma):

- தாழ்வான் வர்ணத்தைச் சேர்ந்த ஆண், உயர் வர்ணத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணை திருமணம் செய்யுதல்.

പെൻകளിന് നീലൈ – റിക് വേതക് കാലത്തില്

□ பாலின சமத்துவம்:

- பெண்களுக்கு கல்வி பெறும் சம வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது, மேலும் மத சடங்குகளில் பங்கேற்கும் உரிமையும் இருந்தது.

□ சமுதாயத்தில் பெண்களின் பங்கு:

- பெண்கள் சமுதாயத்தில் முக்கிய இடம் பெற்றனர்.
- அவர்கள் பொதுச் சமூக வாழ்விலும், திருவிழாக்களிலும் பங்கேற்கும் விரிவான சுதந்திரத்தை அனுபவித்தனர்.
- வெளிப்புற வேள்விச் சடங்குகளிலும், அவர்கள் ஆண்களுடன் சேர்ந்து பங்கேற்றனர்.

□ சொத்துரிமையும் கல்வியும் வந்தவைகளாக இருந்தன:

- பெண்களுக்கு சொத்துரிமை மற்றும் கல்வி உரிமைகள் இருந்தன.

□ புகழ் பெற்ற பெண் அறிஞர்கள்:

- ரிக் வேதக் காலத்தில் 27-க்கும் மேற்பட்ட பெண் அறிஞர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.
- முக்கியமானவர்கள்: விஸ்வவரா, அபாலா, லோபமுத்திரா (ரிக் வேதத்தில் இரண்டு ஸமக்தங்களை இயற்றினார்), கோஷா.
- இவர்கள் "ஸ்த்ரீ ரிஷிகள்" அல்லது "ரிஷிகைகள்" என அழைக்கப்பட்டனர்.
- பலரும் வேத ஸமக்தங்களை இயற்றி, வேதங்களை போகுத்த "பிரம்மவாதினிகள்" என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

திருமணப் பழக்கங்கள்:

- திருமணம் ஒரு நன்றாக அமைந்த சமூக நிறுவலாக இருந்தது.
- இதில் bride price (மணமகனுக்கு கொடுக்கப்படும் பரிசு) மற்றும் dowry (மணமகளுக்குத் தரப்படும் நிதியுதவி) ஆகிய இரண்டும் நடைமுறையில் இருந்தன.
- மூலமாக எட்டுவிதமான திருமணங்கள் இருந்தன - ஓவ்வொன்றும் தனித்தனி மரபுகளுடன்.
- ஒரே மனைவி திருமணம் (மொனோகமி) பொதுவாக இருந்தது. ஆனால் சில நேரங்களில் பன்மனை திருமணமும் (polygamy) மற்றும் பன்மகன் திருமணமும் (polyandry) இருந்தன.
- விதவை மறுமணம் அனுமதிக்கப்பட்டது. மேலும், நியோக முறை நடைமுறையில் இருந்தது - அதாவது விதவை குழந்தையில்லாமல் இருந்தால், கணவனின் சகோதரனையோ உறவினரையோ திருமணம் செய்துகொள்வது.
- சிறுமி திருமணம் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது.
- சமூகக் குற்றவாளிகள்:
- சதி (அரியணியில் குதித்து உயிர் இழப்பது) மற்றும்
- தானம் (dowry - வரத்சணை) போன்ற தீய பழக்கங்கள் அந்த காலத்தில் இல்லை.

வேடிக்கை மற்றும் வாழ்க்கை முறை

- வேடிக்கைக் கிரியைகள்: ஆண்களும் பெண்களும் நடனம், பாடல், மற்றும் இசைக்கருவிகள் வாசித்தல் போன்ற பொழுதுபோக்கு செயல்களில் ஈடுபட்டனர்.
- குதிரை ஓட்டப் போட்டிகள் மற்றும் சூதாட்டம் போன்றவை ஆண்கள் மேலோங்கிய பொழுதுபோக்குகளாக இருந்தன.
- உணவுப் பழக்கம்:
 - தினசரி உணவில் அரிசி, கோதுமை, பயறு வகைகள், காய்கறிகள் மற்றும் பால் பொருட்கள் இடம்பெற்றிருந்தன.
 - மாமிசம் போன்ற சைவமற்ற உணவுகளும் சிலரால் அருந்தப்பட்டன.

மதுபானங்கள்:

- சோமா மற்றும் சுரா எனும் இரண்டு விதமான மதுபானங்கள் அருந்தப்பட்டன.
- சோமா என்பது மத சடங்குகளில் பயன்படுத்தப்படும் புனிதமான பானமாக இருந்தது.
- சுரா என்பது பொது மக்களால் அருந்தப்படும், மேலும் சோமாவை விட வலிமையான மதுபானமாக இருந்தது.

அணிகலன்கள் மற்றும் உடை

- உடைகள்: ஆண்களும் பெண்களும் பருத்தி மற்றும் முயல் ரோம ஆடைகள் (லூலன்) அணிந்தனர். மான் தோல் கூட சில சமயங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- பெண்கள் தங்க நகைகள் அணிந்தனர், மேலும் இருபாலரும் பலவிதமான நகைகளால் தங்களை அலங்கரித்தனர்.

முடி மற்றும் தோற்றம்:

- பெண்கள் தங்கள் முடியை சுருட்டி ஜடையாக்கி கட்டினர்.
- ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் தோற்றத்தை மேம்படுத்த தயில்கள் மற்றும் அழகு பொருட்கள் பயன்படுத்தினர்.

ரிக் வேதக் காலத்தின் பொருளாதார வாழ்க்கை

மருதாண்மை (Pastoralism)

- மாடுகள் = செல்வம்: வேதங்களில் மாடுகள் புனிதமானவை எனக் கருதப்பட்டன மற்றும் "அக்யன்யா" (அவைகளை கொல்லக்கூடாது) என அழைக்கப்பட்டன.
- வழிபாடுகளில் மலடாகிய மாடுகளே பயன்படுத்தப்பட்டன,

ஆனால் வளர்ச்சியான மாடுகள் பாதுகாக்கப்பட்டன.

- மாடுகள் பொருளாதாரத்திற்கும், சமூக அமைப்பிற்கும் மையமாக இருந்தன.
- "கெள்" (மாடு) என்ற சொல்லில் இருந்து பல வேத சொற்கள் உருவாகின்றன.

□ மாடுகளை மேய்த்தல் என்பது பெரும்பாலும் வேதியரும், போராளிகளும் அல்லாதவர்கள் செய்வதாக இருந்தது - இது சமுதாயத்தில் தொழில் அடிப்படையிலான பிரிவை காட்டுகிறது.

அலையும் வாழ்க்கை முறை (Nomadic Lifestyle):

- ஆரியர்கள் தங்களுடைய மாடுகளுக்கு மேயும் நிலங்களைத் தேடி இடமாற்றம் செய்யும் வாழ்க்கை முறையைக் கடைத்தனர்.
- இதனால், பெரிய அளவிலான விவசாயத்திற்கு அதிக நேரம் இல்லாமல்,
- மாடுகளைப் பற்றிய யுத்தங்கள் (கோமெய்யுத்தங்கள்) வழக்கமானவை ஆக இருந்தன.

சொல் மற்றும் அதன் பொருள் – ரிக் வேத காலம்

கோப (Gopa) – தலைவன் அல்லது குலத் தலைவர்.

கோமத் (Gomati) – செல்வமிக்க அல்லது செல்வாதிகாரி (எழுத்துப்படி: "மாடுகள் உள்ளவன்").

கோதன (Godhana) – "மாடுகளின் செல்வம்" எனப் பொருள்படும் சொல்; மாடுகள் முக்கியமான செல்வமாகக் கருதப்பட்டதை கீழ்க்கண்ட வகையில் விவரிக்கிறது.

கவிஸ்தி (Gavisthi) – "மாடுகளைத் தேடுதல்"; மாடுகளுக்காக நடைபெற்ற யுத்தங்களையும் கீழ்க்கண்ட வகையில் விவரிக்கிறது.

கோஷு (Goshu) – மாடுகளின் செல்வம் அல்லது அதிக எண்ணிக்கையை கீழ்க்கண்ட வகையில் விவரிக்கிறது.

துஹித்ரி (Duhitri) – மகள்; எழுத்துப்படி பொருள் "மாடுகளை பாறும்வள்".

கோத்ர (Gotra) – "மாடுகளைக் கட்டி வைக்கும் இடம்"; இதே சொல் பிறகு ஒரு சாதாரண குலம் அல்லது முனிவரின் வழிவந்தவர்கள் எனப் பொருள்பெற்றது.

காவ்யதி (Gavyuti) – தூர் அளவை கீழ்க்கண்ட சொல்.

கோக்ன (Goghna) – "மாடுகளை கொல்வவர்" என எழுத்துப்படி பொருள்; ஆனால் ரிக் வேத காலத்தில் விருந்தாளியை சீ க்கும் சொல் (அதிதி) ஆக பயன்படுத்தப்பட்டது.

వివచాయం - రీక్చ వేతక్క కాలము

- அரிசி (யவா) மற்றும் கோதுமை (கோதுமா) என்பது பொதுவாக பயிரிடப்பட்ட தானியங்கள் ஆகும், இதில் அரிசி (யவா) அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டது.
 - அரிசி (வரிகி) வடமேற்கு பகுதியில் மட்டுமே சிறிதளவில் பயிரிடப்பட்டது.
 - மற்ற பயிர்களாக பயறு வகைகள், துவட்டுகள், மற்றும் சில சமயங்களில் மிளகாய் வகைகள் அல்லது தர்பூசணிகள் இருந்திருக்கலாம்.
 - எளிய கருவிகள்: மரத்தால் செய்யப்பட்ட நாட்டுப்பல்லம் (plough) மற்றும் கதிர்வேலை (sickle) போன்ற கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
 - நாட்டுப்பல்லம் (லங்கல) மாடுகளால் இழுக்கப்பட்டு, ஒரு நிலத்தை உழுவதற்கு 24 மாடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக வேதங்களில் குறிப்புகள் உள்ளன.
 - விவசாயம் பெரும்பாலும் மழை நீர்மேல் சார்ந்தது; பெரிய அளவில் பாசன வசதிகள் இல்லாதவை.
 - சுப்த சிந்து நிலப்பகுதியில் (ஏழு நதிகளின் தேசம்) விவசாயம் நடைமுறையில் இருந்தது.

ரிக் வேத காலத்தில் நிலத்தின் உரிமை

- பொதுவாக, தனிநபர் நில உரிமை (Private ownership) ரிக் வேதக் காலத்தில் இருந்ததற்கான தெளிவான ஆதாரம் இல்லை. வேறுபட்ட கருத்துகள் பலபட்ட அறிஞர்களிடையே உள்ளன.

சமுதாய உரிமை (Community Ownership):

- டாக்டர் ஹெச்.சி. ராய்ச்செளதுரி போன்ற அறிஞர்கள் கூறுகையில்,
 - மேய்ச்சலுக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட நிலங்கள் **சமுதாய உரிமையில்** இருந்தன,
 - ஆனால் வீட்டுமனை மற்றும் விவசாய நிலங்கள் தனியுரிமையில் இருந்திருக்கலாம்.
 - இது பகிர்ந்து பயன்படுத்தும் மேய்ச்சி நிலங்களுக்கும்,

தனிநபர் கட்டுப்பாட்டிலான உழவர் நிலங்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை ஈக்கிறது.

□ டி. கெள்ளாம்பியின் கருத்து:

- ஆரம்ப வேத காலத்தில் நிலங்கள் பெரும்பாலும் சமுதாயத்தின் சொத்தாகவே இருந்தன,
- ஆனால் விவசாயம் அதிகரிக்க தொடங்கியபோது தனி உரிமை langsam உருவானது.

□ தனிநபர் உரிமையின் தோற்றம் (Emerging Private Ownership):

- ரிக் வேத காலத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில், விவசாய வளர்ச்சி மற்றும் பழங்குடி அமைப்பின் குறைவு காரணமாக,
- நில உரிமை சமுதாயத்திலிருந்து குடும்ப அல்லது தனிநபர் உரிமைக்குப் மாறியது.

விலங்குகளை பழக்கப்படுத்துதல் (Domestication of Animals)

மாடுகள் மற்றும் மாடுபாக்கள்: பாலை உணவிற்கும், நெய்யை யாகங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கும் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டன.

குதிரைகள்: போர் மற்றும் போக்குவரத்திற்குத் தேவைப்பட்டன.

ஆடுகள் மற்றும் செம்மறி ஆடுகள்: கம்பளி தயாரிக்க முக்கியமாக வளர்க்கப்பட்டன.

யானைகள்: மிகவும் குறைவாகவே பழக்கப்படுத்தப்பட்டன; இது பின்னர்கால வேத பாடல்களில் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டது.

தொழில்கள் (Occupations)

நூற்பொழிப்பு (Weaving): முக்கிய தொழிலாக இருந்தது. பருத்தி மற்றும் கம்பளி முக்கியமான நூல்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

தச்சர்கள்: ரதங்கள், வண்டிகள் மற்றும் வீட்டு உபகரணங்களை உருவாக்கினர்.

ஆயஸ் (Ayas): செம்பு மற்றும் வெண்கலத்திற்கு ரிக் வேதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்; இதனால் கருவி மற்றும் ஆயுதங்கள் உற்பத்தியில் உலோகங்கள் பயன்பட்டதை ஈக்கிறது.

இரும்பு: ஆரம்ப வேத காலத்தில் அறியப்படவில்லை; இரும்பு உருக்கம் பின்னர் பரவலானது.

பொற்கலைஞர்கள்: காதணி, சங்கிலி, வளையல் போன்ற நகைகளைச் செய்தனர்.

வெண்கலத் தொழிலாளர்கள்: கருவிகள் மற்றும் ஆயுதங்கள் தயாரிப்பதில் திறமை பெற்றிருந்தனர்.

தோல்பொருள் உற்பத்தி: தோலாளர்கள் வில்லுக்கு நூல், திரவங்களுக்கான தொட்டிகள் தயாரித்தனர்.

மருத்துவர்கள்: மூலிகைகள் கொண்டு நோய்களை சிகிச்சை செய்தனர்

பிந்தைய வேத காலம் (Later Vedic Period)

ரிக் வேத காலத்துக்குப் பிறகு வந்த பிந்தைய வேத காலம் இரும்புக் காலத்துடன் தொடர்புடையது. இக்காலம் Painted Grey Ware (PGW) கலாச்சாரம் உடன் இணைக்கப்படுகிறது. இக்காலத்தின் தகவல்கள், அக்காலத்தில் தொகுக்கப்பட்ட பிரம்மணங்கள், ஆரணியங்கள், உபநிஷத்துகள் போன்ற வேத இலக்கியங்களின் மூலம் கிடைக்கின்றன.

புவியியல் விரிவு மற்றும் குடியிருப்புகள்

ஆரியர்கள் கங்கைக் பள்ளத்தாக்கு வரை கிழக்கே விரிந்தனர். (ஸதபத பிரம்மணத்தில் இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது)

பெரிய அரசுகள் உருவாகின: சூரி, பஞ்சாலா, கோசலா, காசி, விடேஹா ஆகியவை முக்கியமானவை.

இந்த காலத்தில் இந்தியா மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது:

ஆர்யவர்த்தா – வடஇந்தியா (மேற்கு கங்கை பள்ளத்தாக்கு)

மத்தியதேசா – மத்திய இந்தியா

தட்சிணபதா – தென்னிந்தியா

பிற்கால வேத கால அரசியல் வாழ்க்கை (Later Vedic Period Political Life):

அரசியல் சிக்கல்கள்: இந்த காலத்தில் பெரிய ராஜ்யங்கள் உருவாகி, நிரந்தர குடியிருப்புகள் தோன்றியதால், அரசியல் அமைப்பு மேம்பட்டது.

பரப்பளவு விரிவாக்கம்: கி.மு. 1000க்குப் பிறகு, ஆரியர்கள் சப்தசிந்து பகுதியில் இருந்து கங்கை சமவெளிகளுக்கு (கங்கைத்

துவைபாயன் பகுதி) குடிபெயரத் தொடங்கினர். இவர்கள் தில்லி, பீஹார், மேற்கு உத்திரப்பிரதேசம் மற்றும் ராஜஸ்தான் போன்ற இடங்களில் குடியேறினர்.

வேத இலக்கியங்கள்: வேதங்கள், உபநிடதங்கள் மற்றும் ஆரண்யகங்கள் ஆகியவை இந்த இடமாற்றத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றன, குறிப்பாக கி.மு. 1000 முதல் கி.மு. 600 வரை.

மக்கள் வளர்ச்சி: மக்களின் எண்ணிக்கையினால் புதிய குடியிருப்புகள் தேவைப்பட்டு, மேலும் இடமாற்றங்களும் ஏற்பட்டன.

அரசுகளின் எழுச்சியும் மையப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சியும் :

பல ஜனங்கள் (மக்கள் குலங்கள்) இணைந்து ஜனபதங்கள் அல்லது ராஷ்டிரங்கள் எனும் பெரிய அரசுகளாக உருவாகின. இதிலிருந்து “ஜனபத” என்பது ஒரு அரசின் பெயராக உருவானது.

குலம் என்பது குறைந்த அரசியல் அலகாகும்; அதேசமயம், ஜனபதம் என்பது உயர்ந்த அரசியல் அலகாகும்.

ஆரியர்கள் நிரந்தரமாக குடியேறிய சமுதாயங்களை உருவாக்கினர், இதில் ஒவ்வொரு மக்கள் குலத்துக்கும் ஒரு **அரசர்** (மன்னன்) தலைவனாக இருந்தார்.

மன்னர் பதவி **வரிசையாக** (hereditary) வழங்கப்பட்டதாய் தெரிகின்றது, ஆனால் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் இருந்ததற்கும் இலக்கியங்களில் சான்றுகள் உள்ளன.

போர் நடவடிக்கைகள், முந்தைய காலத்தில் மாடுகளைக் கொள்ளையடிப்பதிலிருந்து, பின்னாளில் பரப்பளவை கைப்பற்றும் போர்களாக மாறின. இதன் மூலம் அரசர்களின் அதிகாரம் அதிகரித்து, மையப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சி உருவானது.

மன்னரின் பங்கு மற்றும் அதிகாரம் :

மன்னர் பொதுவாக கூடத்திரியராக இருந்தார், மேலும் சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்பில் மையக் கடவுளாக இருந்தார்.

மன்னர்கள் பகுதிகள் அடிப்படையில் வேறுபட்ட பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர்:

விராட் – வட பகுதியில்

சம்ராட் – கிழக்கு பகுதியில்

ஸ்வராட் – மேற்கு பகுதியில்

போஜா – தெற்கு பகுதியில்

மன்னரின் அதிகாரம் சில சிறப்பு அரசு மரபுக்கேற்ப நிகழ்த்தப்பட்ட யாகங்கள் மூலம் சட்டபூர்வமாகக் கூறப்பட்டது:

ராஜசூய யாகம்: மன்னனுக்கு உச்ச அதிகாரத்தை வழங்கியது.

அஸ்வமேத யாகம்: நாட்டின் மீதான முழுமையான கட்டுப்பாட்டை குறிக்கிறது.

வாஜபேய யாகம்: மன்னனின் அதிகாரத்தையும் வீரத்தையும் காட்டும் ரதப் போட்டி.

பிற்கால வேதக் காலத்தில் நிர்வாக அதிகாரிகள்:

பிற்கால வேதக் காலத்தில் ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பு உருவாகியது. இதில் "ரத்னின்கள்" என அழைக்கப்பட்ட அரசு அதிகாரிகள் இருந்தனர். இவர்கள் அரசரின் அமைச்சரவை உறுப்பினர்களாகவும், பல்வேறு நிர்வாகப் பொறுப்புகளையும் வகித்தனர்.

அதிகாரியின் பெயர்	பங்கு மற்றும் பொறுப்பு - தமிழாக்கம்
குலபதி (Kulapati)	குடும்பத் தலைவன்
கிராமணி (Gramani)	கிராமத் தலைவர்; உள்ளூர் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பானவர்
சேனாநி (Senani)	படைத்தலைவர்; இராணுவத்தை அமைத்து, சமயங்களில் குடிநலப் பணிகளையும் மேற்கொண்டவர்
மத்யமசி (Madhyamasi)	தகராறுகளுக்கு நடுவண் தீர்ப்பு வழங்கும் நிபுணர்
புரோஹிதர் (Purohita)	தலைமை பூசாரியும் அரசருக்கு ஆலோசனையளிப்பவரும்; அபிஷேகம், ராஜசூய, அஸ்வமேதம் போன்ற முக்கிய யாகங்களை நடத்தி அரசு அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துவார்

அதிகாரியின்
பெயர்

பங்கு மற்றும் பொறுப்பு - தமிழாக்கம்

ஸ்பாசஸ்
(Spasas)

உளவாளிகள் மற்றும் தூதர்கள்

வ்ரஜபதி
(Vrajapati)

மேய்ச்சல் நிலங்களை பராமரிக்கும் அதிகாரி

மக்கள் அமைப்புகளின்:

சபை மற்றும் சமிதி போன்ற மக்கள் அமைப்புகள் தொடர்ந்தும் இருந்தன, ஆனால் அவற்றின் பங்கு குறைந்து, அவை அரிஸ்டோகிரட்கள் (உயர் மரபினர்) மற்றும் பிராமணர்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தன.

விதாதா (மக்கள் அமைப்புகள்) முக்கியத்துவத்தை இழந்தன.

பிற்கால வேதக் கால இராணுவ அமைப்பு :

பிற்கால வேத காலத்தில் அரசர்கள் நிலையான இராணுவத்தை வைத்திருக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, மோதல்களின் போது பழங்குடி அலகுகள் (மக்கள் குழுக்கள்) ஒன்றிணைக்கப்பட்டன.

போரில் ஒற்றுமையும் ஆதரவையும் பெற, அரசர்கள் தங்கள் மக்கள் உடன் உணவு பகிர்ந்துகொள்ள எதிர்பார்க்கப்பட்டனர்.

மகாஜனபதங்கள்:

- மகாஜனபதங்கள் என்பது பிற்கால வேதக் கால ஜனபதங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பின், கிழு ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பழங்கால இந்திய அரசுகளையும் குடியாட்சிகளையும் குறிக்கின்றன.
- இந்த மாநிலங்கள் நகரமயமாதல், மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகம் மற்றும் இரும்புத் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பின்னாளில் மௌரியர்களின் கீழ் மகாத போன்ற பேரரசுகளுக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தன.

மகாஜனபதங்களின் அமைப்பு: குடியாட்சிகளும் மகராசாட்சிகளும்:

- மகாஜனபதங்கள் என்றால் "மகா ராஜ்யங்கள்" என பொருள்படும். இவை மகராசாட்சிகள் (ராஜ்யங்கள்) மற்றும் குடியாட்சிகள் (கணங்கள் அல்லது சங்கங்கள்) என்ற இரண்டு வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டன.

- குடியாட்சிகள்: குரு, வரிஜ்சி, மல்ல, பாஞ்சால, கம்போஜா ஆகியவை குடியாட்சி மாநிலங்கள். இம்மாநிலங்கள் மூத்த உறுப்பினர்களால் இயக்கப்பட்ட சபைகளால் ஆட்பட்டன.
- மகராசாட்சிகள்: மீதமுள்ள மகாஜனபதங்கள் அனைத்தும் வரிசைப்படி அரசர்களால் ஆட்ப்பட்டன.

புவியியல் பரப்பளவு:

- இவை இன்றைய அஃப்கானிஸ்தானில் இருந்து பீகார் வரை, மற்றும் இமயமலை அடிவாரத்திலிருந்து கோதாவரி ஆறு வரை பரவியிருந்தன.

ஜனபதங்களிலிருந்து மகாஜனபதங்களுக்கான மாற்றம் – தமிழாக்கம்:

- இரும்புப் பணிகளின் பரந்த பரவல் through காடுகளின் அகற்றம், விவசாய விரிவாக்கம், மற்றும் அதிகமான உற்பத்தியை ஏற்படுத்தியது.
- உதிர்ந்த விவசாய உற்பத்தி வர்த்தகம், வாணிபம் மற்றும் நகரமயமாதலுக்கு ஆதரவு அளித்தது.
- ஜனபதங்கள் என்பது பழங்குடி உணர்வுகளின் அடிப்படையில் உருவான பரப்பளவு அடிப்படையிலான அரசுகள். இவை விரிவடைந்து மகாஜனபதங்களாக மாறின.
- இந்த மாற்றம் மையப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சி, மற்றும் வேதக் காலத்திலிருந்த தற்காலிக இராணுவங்களுக்குப் பதிலாக நிலையான இராணுவங்கள் உருவாகியதைக் குறிக்கின்றது.

இதனுடன் இரண்டாவது நகரமயமாதல் கட்டம் துவங்கியது, இதில் கோட்டைகளுடன் கூடிய தலைநகரங்கள் மற்றும் அரசியலும் நிர்வாகமும்

மகராசாட்சிகள் (Monarchies) :

- மரபுடை மன்னராட்சி: மன்னர், நிர்வாகத்தின் உச்ச அதிகாரியாகவும், போர் தலையணியாகவும் செயல்பட்டார்.
- மகாமாத்திரர்கள் மற்றும் அயுக்தர்கள் ஆகியோர், நிர்வாக மற்றும் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் மன்னருக்கு உதவினர்.
- மன்னர்கள் வரி வகுல், நீதி நிர்வாகம், மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை தங்களின் கட்டுப்பாடில் வைத்திருந்தனர்.
- இராணுவம்: அரசு நிலையான மற்றும் தொழில்முறை இராணுவங்களை பராமரித்தது.

குடியாட்சிகள் (கண-சங்கங்கள்) – தமிழாக்கம்:

- குடும்பத் தலைவர்களால் ஆன சபைகள் மூலம் குடியாட்சிகள் நிர்வகிக்கப்பட்டன, இதில் ஜனநாயக அடிப்படையிலான முடிவெடுப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- மன்னர் (ராஜன்) என்பது மற்ற தலைவர்களை விட முன்னணி, ஆனால் தனிநாயக ஆட்சியாளர் அல்ல. தலைமை தகுதியின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது. திறன் கொண்ட ஒருவர் மக்கள் வாக்கெடுப்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- முக்கிய நிர்வாகிகள்:
- ராஜா (ஆட்சி தலைவர்)
- உபராஜா (துணைத் தலைவர்)
- சேனாபதி (படைத் தலைவர்)
- பண்டாகாரிகா (பணம் மற்றும் பொருளாதார அலுவலர்)
- ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் “கண முக்யர்கள்” என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் சங்கம் அல்லது சபையில், பொதுமக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். இச் சபைகள் “சந்தாகார” எனப்படும் மண்டபத்தில் கூடியன.

பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் – தமிழாக்கம்:

இரும்புத் தொழில்நுட்பம்:

- இரும்பு கருவிகள் பரவலாக காடுகளை அகற்றவும், விவசாய வளர்ச்சிக்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- கருங்கலைஞர்கள், இரும்பு கருவிகளை வலுப்படுத்தும் நுட்பத்தில் மேம்பட்ட அறிவைப் பெற்றிருந்தனர், இது விவசாயம் மற்றும் போர் ஆகியவற்றில் பரந்தளவிலான பயன்பாட்டை உருவாக்கியது.

விவசாயம்:

- இரும்புத் துருவிகளை கொண்ட உழவாரங்கள், மழை சார்ந்த காடுகளை அகற்றவும், கனமான மண்ணீல் பயிரிடவும் உதவின் இது பெரிய அளவில் விவசாய விரிவாக்கத்துக்கு வழிவகுத்தது.
- கங்கை சமவெளியின் உரமிக்க பள்ளத்தாக்கு மண், விவசாய வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்களிப்பு செய்தது.
- அரிசி, குறிப்பாக கிழக்கு உத்திரப்பிரதேசத்தில், முக்கிய உணவுப் பயிராக நிலைபெற்றது. நாற்று முறையின் பயன்பாடு அதிக மக்குலைத் தந்தது.

உருட்டுக்காசகள் (சட்டப்பூர்வ நாணயங்கள்):

- கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டில், முதன்முதலில் வெள்ளி நாணயங்கள் தோன்றின; சில செம்பு நாணயங்களும் இருந்தன.

- இந்த காலத்தில் உருவான நாணயங்கள் "பூராணா, கர்ஷிபணா, அல்லது பணா" என அழைக்கப்பட்டன. இவை பஞ்ச குறியீடுகளுடன் தோன்றின. (குரியன், விலங்குகள், மரங்கள், கணித வடிவங்கள் போன்ற குறியீடுகள் அடையாளங்களாக இருந்தன).
- முதலில் வர்த்தகக் குழுக்கள் இவற்றை வெளியிட்டன. பின்னர், இவை அரசு வெளியிட்ட நாணயங்களாக மாறின.

வர்த்தகம்:

- நாணயங்களின் பயன்பாடு வர்த்தகத்தை எளிமையாக்கியது.
- சிற்பிகள் மற்றும் வணிகர்களின் சங்கங்கள் (ஷ்ரேணிகள்) பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்தின. இவை பின்னாளில் ஜாதிகளாக (சமுதாயக் குழுக்கள்) மாறின.

வரி அமைப்பு:

- வரி சுமை, வைஸ்யர்கள் மற்றும் கிருஹபதிகள் (பணக்கார விவசாயிகள்) மீதே இருந்தது, ஏனெனில் கஷ்டத்திரியர்கள் மற்றும் பிராமணர்கள் வரிவிலக்குப் பெற்றிருந்தனர்.
- வேதக் காலத்தில் இருந்த "பலியிடம்" (தன்னார்வமாக வழங்கும் காணிக்கை) பின்னர் கட்டாய வரியாக மாற்றப்பட்டது.
- "பலிசாதகர்கள்" எனப்படும் வரி வசூல்காரர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். வணிகர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களும் வரிக்கு உட்பட்டனர்.

சமூகமும் மதமும்

வர்ண அமைப்பு (Varna System) :

- சமூகம் நான்கு வர்ணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது, இதில் பிராமணர்கள் மிகுந்த மதிப்பைப் பெற்றனர், ஏனெனில் அவர்கள் விரிவான யாகங்கள் மற்றும் சடங்குகளை நடத்தினர்.
- சூத்ரர்கள் கடுமையான பாகுபாடு சந்தித்தனர்; அவர்களுக்கு சட்டப்பூர்வ மற்றும் மத உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன.

புத்தமதமும் ஜெனமதமும் - எழுச்சி:

- புத்தர் மற்றும் மகாவீரர், இருவரும் கஷ்டத்திரியக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து, புத்தமதம் மற்றும் ஜெனமதங்களை நிறுவினர்.
- இந்த மதங்கள் சூத்ரர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் மதத்திலும் சமூகவாழ்விலும் புதிய வாய்ப்புகளை வழங்கின.

நகரமயமாதலும் கலாசாரமும்:

வடக்கு கருப்பு பொலிந்த பொருட்கள் (NBPW) - கட்டம்:

- கி.மு. 700–200 காலப்பகுதியில், பளபளப்பாக ஒளிரும் குயவர் பொருட்கள் தோன்றின. இவை பணக்கார வர்க்கத்தினர் பயன்படுத்தியன.

நகரமயமாதல் - இரண்டாம் கட்டம்:

- இந்த கட்டம் இந்தியாவின் இரண்டாவது நகரமயமாதலுக்கு அடையாளமாகும். மதுரா மற்றும் பட்டலிபுத்திரம் போன்ற நகரங்கள் வர்த்தகம், அரசியல் மற்றும் கலாசார மையங்களாக இருந்தன.

சாலைகள் மற்றும் வர்த்தக பாதைகள்:

- உத்தரபதம் மற்றும் தக்ஷிணபதம் போன்ற வர்த்தக பாதைகள் இந்தியாவின் பல பகுதிகளை இணைத்து, வர்த்தகத்தையும் கலாசார பரிமாற்றத்தையும் ஊக்குவித்தன.

எழுத்தும் கணிதமும்:

- ஹரப்பா நாகரிகத்துக்குப் பின்னர், எழுத்து மீண்டும் தோன்றியது, இது சட்டங்களை தொகுப்பதற்கும், வர்த்தகப் பதிவுகளுக்கும், வரி வசூலுக்கும் உதவியது.
- சுல்ப சூத்திரங்கள் (பெளதாயனர் மற்றும் பிறர்) ஜியோமெட்ரியில் (பரிமாணக் கணிதம்) முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தின, அதில் பைதகோரஸ் முக்கோண தொகுப்புகள் இருந்தன.

மகதாவின் எழுச்சி: ஒரு பேரரசின் உருவாக்கம்

மகதாவின் எழுச்சிக்கு காரணங்கள்:

- புவியியல் தற்காப்பு: ராஜகிரியும் (மலையால் சூழப்பட்டு), பட்டலிபுத்திரமும் (ஆறுகளால் சூழப்பட்டு) பாதுகாப்பான நகரங்களாக இருந்தன.
- பொருளாதார வளங்கள்: இரும்பு கணிம வளம் ஆயுத உற்பத்திக்கு உதவியது. உரமிக்க கங்கை சமவெளி மற்றும் மழை அதிக உற்பத்திக்கு வழிவகுத்தன.
- புதிய இராணுவ நுட்பங்கள்: யானைகள் பூரணமாக பயன்படுத்தப்பட்ட முதல் மாநிலம் மகதா.
- முன்னேற்றமான சமூகம்: மகதா சமூகத்தில் ஊக்கம் மற்றும் திறமைக்கு இடமளிக்கும் பண்புகள் இருந்தன.

- முயற்சி கொண்ட அரசர்கள்: பிம்பிசாரர் மற்றும் அஜாதசத்ரு ஆகியோர் போர் மற்றும் கூட்டமைப்புகளின் மூலம் மகதாவை விரிவாக்கினர்.

மகதாவின் அரசுகுலங்கள்:

ஹரியங்க வம்சம் (கி.மு. 544 - 413):

பிம்பிசாரர்: தலைநகரம் – ராஜகிரி (ஜந்து மலையால் சூழப்பட்ட நகரம்). நிலையான இராணுவம் மற்றும் திருமண கூட்டமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தினார்.

அஜாதசத்ரு: முதல் புத்த சபையை ராஜகிரியில் நடத்தியவர். தலைநகரை பட்டலிபுத்திரத்திற்கு மாற்றினார்.

சிசநாக வம்சம் (கி.மு. 413 - 345):

- அவந்தியுடன் இருந்த போட்டியை முடித்து, அதனை தம் ஆட்சிக்குள் கொண்டு வந்தனர்.
- தலைநகரம் முதலில் வைசாலி, பின்னர் காலசோகரின் கீழ் பட்டலிபுத்திரம் நகர்ந்தது.

நந்த வம்சம் (கி.மு. 345 - 321):

- முதல் கஷத்திரியர் அல்லாத வம்சம்.
- மகாபத்ம நந்தன்: தான் ஓரே அரசர் (ஏகராட) என்று கூறினார். கலிங்கத்தை கைப்பற்றி மகதாவை விரிவாக்கினார்.
- தனநந்தன்: சாணக்யரின் உதவியுடன் சந்திரகுப்த மௌரியனால் வீழ்த்தப்பட்டார்

மௌரியப் பேரரசு

மௌரியப் பேரரசு கி. மு. 321 ஆம் ஆண்டில் சந்திரகுப்த மௌரியனால் நிறுவப்பட்டது. இது இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பெரும்பகுதி ஒரு ஒரே பரம அதிகாரத்தின் கீழ் ஒருமித்தமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட முதல் முறையாகும்.

சந்திரகுப்த மௌரியர் (கி.மு. 321 - கி.மு. 298)

- கெளாடில்யர் (சாணக்கியர்) வழிகாட்டுதலுடன் கடைசி நந்த அரசனான தனநந்தனை முறியடித்தார்.
- அவரை கிரேக்க அறிஞர்கள் "சான்ட்ரோகோட்டஸ்" (Sandrocottus) என அழைத்தனர்.
- செல்யூகஸ் நிகேட்டரை தோற்கடித்து பேரரசை மேற்கே விரிவுபடுத்தி, ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் பாலுசிஸ்தான் பகுதிகளை கைப்பற்றினார்.

- வலுவான மையநிலைத்த நிர்வாகத்தை நிறுவினார்.
- முடிகுடையை விலக்கி, ஜென மதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, ஜென முனிவர் பத்ரபாஹா வழிகாட்டுதலுடன் தனது கடைசி நாட்களை கர்நாடக மாநிலம் ஸ்ரவணபெளைகொள்ளவில் கழித்தார்.

பிந்துசாரன் (கி.மு. 298 - கி.மு. 273)

- கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர்களால் "அமித்ரோகேட்ஸ்" (சமஸ்கிருதத்தில்: அமித்ரகாதா – எதிரிகளை அழிப்பவர்) என அழைக்கப்பட்டார்.
- மேற்குப் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட கிளைகளை எதிர்கொண்டு, தகவிலாவுக்கு பின்னர் உஜ்ஜெனுக்கும் அசோகனைக் கூடுதலாக நியமித்தார்.
- மெளரிய பேரரசை தெற்கே விரிவுபடுத்தினார்.
- தவசமயமான ஆஜீவிகா மதத்தை ஆதரித்தார்.

அசோகர் (கி.மு. 268 - கி.மு. 232)

- நான்கு வருட உள்நாட்டுப் போருக்கு பிறகு (கி.மு. 268 - கி.மு. 269) சிங்காசனத்தில் ஏறினார்.
- கி.மு. 260-ல் கலிங்கத்தை வென்று, அதனால் ஏற்பட்ட பயங்கரத்தால் பெளத்த மதத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.
- போரைக் காட்டிலும் தர்ம ஒலியை (தம்மகோஷா) பரப்புவதை முக்கியக் கொள்கையாக எடுத்தார்.
- இந்தியா, இலங்கை மற்றும் மத்திய ஆசியா உள்ளிட்ட பல பகுதிகளுக்கு பெளத்த மதத்தைப் பரப்ப பெளத்தத் தூதர்களை அனுப்பினார்.
- தனது கல்வெட்டுகள் வழியாக நியாயம், அகிம்சை மற்றும் நற்பண்புகளால் அமைந்த அரசாட்சி ஆகியவற்றை வலியுறுத்தி, பொதுச் சேவையும் கலாசார ஒற்றுமையும் மீது கவனம் செலுத்தினார்.

அசோகருக்குப் பிறந்த பிறகு ஆட்சி (கி.மு. 232 - கி.மு. 184)

- அசோகரின் மரணத்துக்குப் பிறகு மெளரியப் பேரரச வீழ்ச்சியடைந்து பல பகுதிகளாக பிளவுபட்டது:
- **மேற்கு பகுதி:** முதலில் அசோகரின் மகனான குணாலால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது; பின்னர் அவரது மகன் சம்பிரதியும் ஆட்சி செய்தார்
- **கிழக்கு பகுதி:** அசோகரின் பேரனான தசரதனால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது.
- கடைசி மெளரிய அரசரான பிருஹத்ரதன், கி.மு. 184-ல் புஷ்யமித்ர சுங்கனால் கொலை செய்யப்பட்டார். இதன் மூலம் மெளரிய வம்சத்தின் முடிவும் ஏற்பட்டது.

மெளரிய நிர்வாகத்தின் மேலோட்டம்

- அர்த்தசாஸ்திரம், கிரேக்கர் எழுதும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மற்றும் அசோகனின் கல்வெட்டுகள் போன்ற முக்கிய ஆதாரங்கள், மெளரிய நிர்வாகத்தின் அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகளைப் பற்றிய மதிப்பான தகவல்களை வழங்குகின்றன.
- மெளரிய நிர்வாகம் மிகவும் மையநிலைத்த (Centralized) அமைப்பாக இருந்தது, அதில் அரசன் சக்தியின் மூலமாகக் கருதப்பட்டார்.
- அரசன், பெற்றோர் போல கட்டுப்படுத்தும் முறையை (Parental Despotism) பின்பற்றினார் மற்றும் கௌடில்யரால் "தர்மப்ரவர்த்தகன்" (தர்மத்தை நெறிப்படுத்துபவர்) என அழைக்கப்பட்டார்.

மையநிலைத்த அதிகார நிர்வாகம் – மெளரியக் காலம்

அரசர்:

- முழு அதிகாரத்தையும் கொண்ட உச்ச ஆளுமை.
- அமைச்சரவையின் (மந்திரபரிஷத்) உதவியுடன் ஆட்சி செய்தார்.
- மத்திய நிர்வாகத்தில் மிக முக்கியமான 18 உயர் அதிகாரிகள் திர்தாக்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். முக்கியமானவர்கள்:
- மந்த்ரி (தலைமை அமைச்சர்)
- புரோஹிதர் (தலைமை பூசாரி)
- சேனாதிபதி (தலைமை படைத்தலைவர்)
- யுவராஜா (முடிகுடும் இளவரசர்)

மந்திரபரிஷத் (மந்திரிகளின் குழு):

- அரசுக்கு நாளாந்த நிர்வாகத்தில் முக்கிய ஆலோசனை வழங்கும் அமைப்பு.
- கௌடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரத்தின் படி, நிர்வாகத்தில் 27 அதிகாரிகள் (அத்தியக்ஷர்) இருந்தனர், அவர்கள் முதன்மையாக பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தினார்கள்.

தடையில்லா நிலைபாடை இராணுவம் (Standing Army):

முக்கிய பிரிவுகள்:

- படைநபர்கள் (Infantry)
- குதிரைப்படை (Cavalry)
- ரதப்படை (Chariots)
- யானைப்படை (Elephants)

பிரிவுகளுக்கான கட்டுப்பாட்டாளர்கள்:

- பத்யத்யக்ஷி – Infantry
- அஸ்வத்யக்ஷி – Cavalry
- ரதத்யக்ஷி – Chariots
- ஓஸ்தியத்யக்ஷி – Elephants

உளவுத்துறை (Espionage System):

- அர்த்தசாஸ்திரம் ஒரு நுணுக்கமான உளவு அமைப்பை விவரிக்கிறது.
- உளவாளர்கள் வேஷமிட்டு செயல்பட்டனர் – துறவிகள், சுற்றிப் பயணிகள், பிச்சைக்காரர்கள் ஆகியோராக.
- இரண்டு வகை உளவாளர்கள்
- ஸன்ஸ்தா – நிரந்தர உளவாளர்கள்
- ஸஞ்சாரி – பயணிக்கும் உளவாளர்கள்
- மேலும், மாணவர்கள், குடும்பத்தினர் மற்றும் விஷிகன்னியர்கள் (நஞ்சுக் கொடுக்கும் பெண்கள்) உளவாளர்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டனர்.

முக்கிய அதிகாரிகள்:

- மகாமாத்ய பாசர்பா – உளவுத்துறையின் தலைவர்
- கூடபுருஷர் – இரகசிய உளவாளர்கள்
- புலிசானி – மக்கள் மனதை சேகரித்து அரசருக்கு தெரிவிக்கும் பொது தொடர்பு அதிகாரி
- பிரதிவேதக – அரசருக்கே நேரடியாக தகவல்களை வழங்கும் சிறப்பு செய்தியாளர்
- சட்டமும் நியாயமும்:
- இரு வகை நீதிமன்றங்கள் இருந்தன:
- தர்மஸ்தியாஸ் – சிவில் வழக்குகள்
- கண்டகசோதனாஸ் – குற்றவியல் வழக்குகள்
- அரசர் உச்ச நீதிபதியாக இருந்தார்.

மெளரிய கால கிராம மற்றும் மாவட்ட நிர்வாகம்

கிராம நிர்வாகம்

- கிராமம்: நிர்வாகத்தின் மிகச் சிறிய அலகு.

மாவட்ட அதிகாரிகள்

- பிரதேசிகா: மாவட்டத்துக்குப் பொறுப்பானவர். நில அளவையிடல், வரி வசூல், சட்ட ஒழுங்குப் பேணல் ஆகியவற்றை கண்காணித்தார்.
- ராஜாகர்கள்: இன்றைய மாவட்ட நடுவர் (District Magistrate) நிலைக்கு இணையானவர்கள். நீதித் திறன் மற்றும் வருமான வசூல்

பொறுப்புடன் செயல்பட்டனர். அசோகனின் நான்காம் தாண் கல்வெட்டில், இவர்களுக்கு பொது நலனுக்காக அதிகாரம் வழங்கப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- **யுக்தர்கள்:**இளம் நிர்வாக உதவியாளர்கள், செயலாளர் பணிகளைச் செய்தனர்.
- **கோபா மற்றும் ஸ்தானிகா:** நிலப் பதிவுகள், வரி வசூல், நிர்வாக பணிகள் என இடைநிலை அதிகாரிகள்.
- **கிராமிகா:** அதிகாரமாக நியமிக்கப்பட்ட கிராமத் தலைவர்.
- **கிராமவிருத்தர்கள்:**வயதான அனுபவமுள்ளோர், கிராமிகாவிற்கு ஆலோசனை வழங்கினர்.
- **பஞ்சாயத்துக்கள்:** உள்ளுர்வழக்குகளைத் தீர்க்க கிராமங்களுக்கே சொந்தமாக இருந்தன.

நகர நிர்வாகம்

நகரிகா: நகர நிர்வாகத்தின் தலைவர்.

- **பந்தநகராத்யக்ஷி:** சிறை நிர்வாகத்துக்குப் பொறுப்பானவர்.
- **ரக்ஷி:** பொது பாதுகாப்பைக் கவனிக்கும் காவல்துறை அதிகாரி.
- **லோஹாத்யக்ஷர் மற்றும் சௌவர்ணிகர்:** உற்பத்தி மையங்களை கண்காணித்தனர் (உலோகம் மற்றும் நகை உற்பத்தி உள்ளிட்டவை).

தலைநகர நிர்வாகம் - பாதலிபுத்ர

- மெளரிய பேரரசின் தலைநகரமான பாதலிபுத்திரா ஆறு குழுக்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டது; ஒவ்வொரு குழுவிலும் ஜந்து உறுப்பினர்கள் இருந்தனர்.
- வாணிபம், தொழில் – பண்யாத்யக்ஷர் தலைமையில்
- வரி வசூல் – சூல்காத்யக்ஷர் தலைமையில்
- வெளிநாட்டுப் பயணிகள்
- பிறப்பு, இறப்பு பதிவு – கோபா தலைமையில்

மெளரிய வரி நிர்வாகம்

- மெளரிய வரி வசூல் முறை மிகவும் முன்னேறியதும் திறமையானதும்.
- **சமாஹர்த்தா:** வரி மதிப்பீட்டுக்குப் பொறுப்பான தலைமை அதிகாரி.
- **சன்னிதாதா:** அரசு பொக்கிஷித்துக்குப் பொறுப்பாளர்.
- **வரி வகைகள்:**

- இரண்யம் (Hiranya) – பணமாக
- ப்ரதீகாரா – பொருட்களாக
- விஷ்டி – இலவச வேலை (அடிமைகள் மற்றும் சூத்திரர்கள் கட்டாயமாக செய்ய வேண்டிய வேலை)
- சிறப்பு: அரசுப் பொருட்கள் (ராஜபண்யம்) விற்பனைச் செய்பவர்கள் சிருஷ்டிகள், அவை அரசால் உருவாக்கப்பட்டவையோ அல்லது வரியாக வசூலிக்கப்பட்டவையோ.
- கிராம வகைகள்:பரிஹாரக கிராமங்கள் – வரிவிலக்கு பெற்றவை,ஆயுதிய கிராமங்கள் – இராணுவத்துக்கு சிப்பாய்களை வழங்கும் கடமையுடையவை (சேனபக்தம்).
- சூப்ய கிராமங்கள் – தானியம், மாடுகள், தங்கம் அல்லது கணிமங்கள் போன்றவற்றை வரியாக (பிண்டிகாரா) வழங்க வேண்டியவை.

வரி வகைகள் – மௌரிய காலம்

- பாக (Bhaga): நில வரி; அறுவடையில் இருந்து 1/4 முதல் 1/6 வரை அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.
- பலிகை (Bali): விவசாயிகள் செலுத்தும் கூடுதல் வரி.
- சூல்கம் (Shulka): இறக்குமதி, ஏற்றுமதி மற்றும் சங்க வரி (Customs Duty).
- ப்ரவேஷ்ய (Pravesya): இறக்குமதிப் பொருட்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட வரி
- வர்த்தனீ (Vartani): சாலை வரி அல்லது சாலைப் பராமரிப்பு நன்கொடை.
- பார்ச்வம் (Parsvam): சர்சார்ஜ் (Surcharge) – கூடுதல் வரி.
- பரிக (Parigha): ஒரே நபரிடம் உரிமை உள்ள தொழில்கள் (Monopoly) மீது விதிக்கப்பட்ட வரி.
- ப்ரக்ரிய (Prakriya): அரசின் உரிமை வரி அல்லது ராயல்டி (Royalty).
- ப்ரணய (Pranaya): பரிசுப் பணம் மீதான வரி (Gift Tax).

மௌரியருக்குப் பிந்தைய காலம் – பிராந்திய அரசமரபுகளின் எழுச்சி

- மௌரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இந்தியாவின் அரசியல், சமூக மற்றும் கலாசார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்த பல பிராந்திய அரசமரபுகள் எழுந்தன.
- இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை: சுங்கர்கள் (Shungas), காண்வர்கள் (Kanvas), செடிகள் (Chedis), சாதவாஹனர்கள் (Satavahanas)
- இந்த அரசமரபுகள், மௌரிய பேரரசின் மறைவுக்குப் பிறகு இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பல பகுதிகளில் ஆட்சி செய்து, தனித்துவமான நிர்வாக முறைகள் மற்றும் கலாசார அடையாளங்களை உருவாக்கின.

சுங்க அரசமரபு (கி.மு. 185 – கி.மு. 73)

- மெளரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு பிறகு, இந்திய கலாசாரம், பிராமணிய மரபுகள் மற்றும் பெளத்தக் கலை வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றிய அரசமரபாக சுங்கர்கள் தோன்றினர்.

நிறுவனர்:

- புஷ்யமித்திர சுங்கர் – ஒரு பிராமண இராணுவத் தளபதி.
- மெளரியர்களின் கடைசி அரசரான பிருஹத்ரதனை கி.மு. 185-ல் கொன்று சுங்க அரசமரபை நிறுவினார்.

தலைநகரம்:

- பாதலிபுத்திரா (முக்கிய தலைநகரம்)
- விதிசா (அக்னிமித்திராவின் காலத்தில் இரண்டாம் நிலைத் தலைநகரமாக இருந்தது)

முக்கிய ஆட்சியாளர்கள்:

- புஷ்யமித்திர சுங்கர்
- அக்னிமித்திரர்
- வசமித்திரர்
- தேவபூதி

பரப்பளவு:

- மகாத, அயோத்தி, விதிசா, பஞ்சாப், பீஹார், வங்காளம், உத்தரபிரதேசம், மத்தியப்பிரதேசம் வரை பரவியது.
- தெற்கே நர்மதா ஆறு வரையும் நீண்டது.

வெளிநாட்டு அத்துமீறல்களுக்கு எதிர்ப்பு:

- இந்தோ-கிரேக்கர் (Demetrius I, Menander/Milinda) ஆகமனங்களை எதிர்த்தனர்.
- அக்னிமித்திரரின் மகனான வசமித்திரர், கிரேக்கர்களின் மீட்பு முயற்சிகளை தடுப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.
- புஷ்யமித்திரர் இரு அஸ்வமேத யாகங்களை நடத்தியதன் மூலம் அரச அதிகாரத்தை நிரூபித்தார்.

பிராமணிய எழுச்சி:

- இந்துமதம், வேத மரபுகள் மற்றும் சமஸ்கிருத இலக்கியம் வளர்ச்சி பெற்றது.

- மனுஸ்மிருதி (மனவதர்மசாஸ்திரம்) – முக்கிய இந்து சட்ட நால் இந்தக் காலத்தில் எழுதப்பட்டது.

பெளத்தம் மீது தாக்கம்:

- சில ஆதாரங்கள் பெளத்தர்களின் துன்புறுத்தலைக் குறிக்கின்றன.
- இருந்தபோதிலும் சாஞ்சி மற்றும் பார்ஹாட் சுடர்கள் சிறப்பாக வளர்ந்தன.

ஏனைய முக்கிய பண்பாட்டு நிகழ்வுகள்:

- **ஹலியோடோரஸ் தூண்:** கிரேக்க தூதர் ஹலியோடோரசு, விஷ்ணுவுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தூணை விதிசா, பெஸ்நகரில் எழுப்பினார்.

சுங்கக் கலையிலிருந்து மௌரியக் கலைக்கு மாற்றம்:

- மரத்தை விட்டுவிட்டு கல் கட்டிட வடிவத்திற்கு மாறுதல்.
- **சாஞ்சி, பார்ஹாட் சுடர்கள்** – ஜாதகக் கதைகள், யட்சர்கள், மலர் அலங்காரங்கள் ஆகியவற்றால் அழகுபடுத்தப்பட்டன.

சமஸ்கிருதப் புத்துயிர்ப்பு:

- சமஸ்கிருதம் அரசு மொழியாக மாறியது.
- பதஞ்சலி – பாணினியின் இலக்கணத்தில் மஹாபாஷ்யம், யோக சூத்திரங்கள் எழுதினார்.
- **காளிதாசன்** – 4-ஆம் நூற்றாண்டின் மாலவிகாக்னிமித்திரம் நாடகத்தில் அக்னிமித்திர சுங்கரின் வாழ்க்கையை வர்ணிக்கிறார்.

சாசன ஆதாரங்கள்:

- யவன ராஜ்ய கல்வெட்டு,
- தனதேவா – அயோத்தி கல்வெட்டு ஆகியவற்றில் சுங்கர்கள் குறித்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

காண்வ அரசமரபு (கி.மு. 73 – கி.மு. 28)

- சுங்கர்களுக்குப் பின்னர் மகாதத்தில் ஆட்சி செய்த அரசமரபு காண்வர்கள்.
- சுமார் 45 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த பிறகு, சாதவாஹனர்களால் வீழ்த்தப்பட்டனர்.

- இவர்களது ஆட்சி, அரசியல் பிளவுகளை உருவாக்கியதும், மகாதாவின் மேலாதிக்கம் குறைந்ததும் எனப் பெயர்பெற்றது.

நிறுவனர்:

- வாசுதேவ காண்வர்
- சுங்க அரசமரபின் அமைச்சராக இருந்தார்.
- தேவபூதியை கொன்று கி.மு. 73-ல் காண்வ ஆட்சி நிறுவினார்.

முக்கிய ஆட்சியாளர்கள்:

- வாசுதேவ காண்வர்
- பூமியித்திரர்
- நாராயணன்
- சுஷிர்மன்

தலைநகரம்:

- பாதலிபுத்திரா
- விதிசா – நிர்வாக மையமாக இருந்தது

ஆட்சிப் பரப்பல்:

- மகாதா வரையிலேயே ஆட்சி சுருங்கியது.
- பஞ்சாப் – இன்னும் இந்திய-கிரேக்கர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.
- கங்கைக் கிழக்குப் புலங்கள் – சிறு அரசுகள் எழுச்சியடைந்தன.

வீழ்ச்சி:

- கடைசி அரசரான சுஷிர்மனை, சாதவாஹனர்கள் (ஆந்திரர்கள்) வீழ்த்தினர்.
- இதன் மூலம் காண்வ அரசமரபின் முடிவு ஏற்பட்டது.

வட இந்தியாவின் நிலை:

- காண்வரின் பின்னர், பல்வேறு சிறிய அரசுகள் எழுந்தன.
- முக்கியமாக கெளசாம்பியின் மித்ரர்கள் போன்ற அரசுகளும் பங்களித்தன.

சாதவாஹன அரசமரபு (கி.மு. 1ஆம் நூற்றாண்டு – கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு)
(ஆந்திரர்கள் எனவும் அழைக்கப்படுவர்)

பொது அறிமுகம்

- மெளரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு பிறகு, தக்கனத்தில் (மகாராஷ்டிரா, ஆந்திரா, கர்நாடகா, மத்தியப்பிரதேசம்) ஆதிக்கம் செலுத்திய அரசு.
- வட மற்றும் தென் இந்தியாவுக்கிடையில் பாலமாக இருந்தது – வர்த்தகம், கலை, மதஜற்றுமை ஆகியவற்றை ஊக்குவித்தது (பெளத்தம் மற்றும் பிராமணியம் இரண்டும்).

நிறுவனர்:

- **சிமுக சாதவாஹனன்**

தலைநகரங்கள்:

- முக்கிய தலைநகர்: பிரதிஷ்டான (இன்றைய பைதான், மகாராஷ்டிரா)
- இரண்டாம் நிலை தலைநகர்: அமராவதி

கல்வெட்டுகள்

- ஆதாரங்கள்: ஜதரேய பிராமணம், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், பிரிஹத் கதா (குணாத்ய), காமகுத்திரா (வத்ஸயானா)
- கல்வெட்டுகள்: நனேகாட், நாசிக், ஹத்திகும்பா (கரவேலா), எற்ரகுடி

முக்கிய அரசர்கள்

கவுதமிபுத்திர சாடகர்ணி (c. கி.பி. 106-130)

- சகர்கள், கிரேக்கர்கள், பார்த்தியர்கள் மற்றும் நஹபானாவை தோற்கடித்தார்
- வேத மரபுகளை புதுப்பித்தார்; தன்னை "ஏகபிராமணன்" எனக் கூறினார்
- நாசிக் கல்வெட்டு (அவரது தாயார் கவுதமி பாலச்ரியின் கல்வெட்டு) – அவரது வெற்றிகளை பதிவு செய்கிறது

வசிஷ்டிபுத்திர பலுமாவி

- ரோமப் பேரரசுடன் கடல் வழி வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்தினார்
- தென் இந்தியாவுடன் பண்பாட்டு, பொருளாதார உறவுகளை வலுப்படுத்தினார்

யஜ்ஞ ஶாஸ்திரி (இறுதி சக்திவாய்ந்த அரசர்)

- குஜராத், மால்வா, ஆந்திரம் ஆகியவற்றை மீட்டெட்டுத்தார் இராணுவ விரிவாக்கத்தைத் தொடர்ந்தார்; ஆனால் வெளிநாட்டு அச்சுறுத்தல்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின

வீழ்ச்சி

- யஜ்ஞ ஶாஸ்திரி குப் பிறகு, உள்நாட்டுப் போட்டிகள் மற்றும் மேற்குக் கூட்டுரபர்கள் (சக்ரகள்) அதிரடி காரணமாக சாம்ராஜ்யம் பலவீணமடைந்தது
- ஓஹும் நூற்றாண்டில், வகடகர்கள் (பிராமணராட்சி) அவர்களை மாற்றினர்

பொருளாதாரம் & வர்த்தகம்

- முக்கிய துறைமுகங்கள்: சோபாரா, பளூச் – இந்தியாவை ரோமப் பேரரசுடன் இணைத்தது
- கடல் வழி வர்த்தகம் – தென்கிழக்கு ஆசியா, மெடிடரேனியன் வரை விரிந்தது
- நாணயங்கள்: சீஸம், வெள்ளி, செம்பு, பாட்டின் நாணயங்கள் – கர்ஷிபணா என அழைக்கப்பட்டது
- விவசாய மேம்பாடு: பாசன வசதிகள் மேம்பட்டது, நெல் நாற்று, பருத்தி உற்பத்தி சிறந்தது
- கர்ம்நகர், வாரங்கல் – இரும்புத் தாதுவை தோண்டியது

கலை மற்றும் கட்டிடக் கலைகள்

- மேற்கு தொடர்ச்சி மலைகளில் பெளத்தக் கற் குகைக் கட்டிடங்கள்:
- அஜந்தா, நாசிக், கார்லே, பஜா, கொண்டானே, கனேரி
- சைத்யங்கள் (பெளத்த கோயில்கள்), விகாராக்கள் (துறவிகளின் மடங்கள்)
- கார்லே சைத்யம் – இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பெளத்தக் குகை கோயில்
- அமராவதி, நாகார்ஜானகொண்டா – பெளத்தக் கலையின் மையங்கள்
- இந்தியாவில் முதன்முறையாக வெள்ளை மரபிள்ளை (white marble) பெளத்த சுடர்களை அலங்கரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது

சமூகம் மற்றும் மதம்

- பிராமணிய எழுச்சி, ஆனாலும் பெளத்தம் உடனே ஒற்றுமையாக இருந்தது

- கிருஷ்ணர், வசதேவர் ஆகியோரை வணங்கிய புராண மதமும், மஹாயான பெளத்தமும் இணைந்து இருந்தன
- அரசர்கள் தங்கள் தாயின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டனர்:
 - கவுதமிபுத்திர சாடகர்ணி
 - வசிஷ்டிபுத்திர புலுமாவி
 - யஜ்ஞ ஶா சாடகர்ணி

இலக்கியம் மற்றும் மொழி

- அதிகாரப்பூர்வ மொழி: பிராகிருதம்
- பெரும்பாலான கல்வெட்டுகள் பிராகிருதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன
- அரசர் ஹாலன் - காதாசப்தசதி எனும் பிராகிருத கவிதை தொகுப்பை இயற்றினார்.

மௌரியருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் வெளிநாட்டு அதிரடிகள்

இந்தோ-கிரேக்கர்கள் (கி. மு. 2ஆம் நூற்றாண்டு - கி. பி. 1ஆம் நூற்றாண்டு)

தோற்றம்:

- இந்தோ-கிரேக்கர்கள் அல்லது பாக்திரிய கிரேக்கர்கள், கி.மு. 200இல் ஹிந்துக் குஷ் மலைத்தொடரை கடந்த முதல் வெளிநாட்டு அதிரடிக்காரர்கள்.
- இவர்கள் பாக்தரியா (இன்றைய அஃப்கானிஸ்தான்) பகுதியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர்.
- இந்திய இலக்கியங்களில் இவர்கள் "யவனர்கள்" (Yavanas) என குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்.

தாக்குதலின் காரணங்கள்:

- செல்யூசிட் பேரரசின் பலவீனம் - மத்திய ஆசியாவில் செல்வழி குறைந்தது.
- ஸிதிய (Scythian) குலங்களின் அழுத்தம் - இவர்களால் வெளியேற்றப்பட்ட கிரேக்கர்கள் இந்தியாவுக்கு ஊடுருவினர்.

முக்கிய அரசர்கள்:

டெமெட்ரியஸ்:

- ஆஃப்கானிஸ்தான் மற்றும் பஞ்சாபைப் புகுந்து கைப்பற்றினார்.

- டெமெட்ரியஸ் மற்றும் யூக்ராடிட்ஸ் இருவரும் ஒரே நேரத்தில் வடமேற்கு இந்தியாவில் ஆட்சி செய்தனர்.

மெனாண்டர் (கி.மு. 165–145):

- இந்தோ-கிரேக்கர்களில் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற அரசர்.
- "மிலிந்தர்" (Milinda) எனவும் அழைக்கப்படுகிறார்.
- தலைநகர் – சகாலா (இன்றைய சியால்கோட்ட, பாகிஸ்தான்).
- நாகசேனரால் பெள்தமதத்திற்கு மதம் மாறினார்.
- மிலிந்த பஞ்சோ என்ற நூலில், அவரும் நாகசேனரும் நடத்திய கேள்வி-பதில்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டியால்சிடாஸ் (கி.மு. 115–95):

- தனது தூதராக ஹெலியோடோரசை அனுப்பினார்.
- ஹெலியோடோரசு, விதிசாவின் அருகே விஷ்ணுவுக்கான தூணை எழுப்பினார் (Heliodorus Pillar).

பங்களிப்புகள்:

நாண்யங்கள்:

- இந்தியாவில் முதல்முறையாக தங்க நாண்யங்களை உருவாக்கினர்.
- மெளரியர்களின் முத்திரை அடித்த (Punch-marked) நாண்யங்களை விட, இவர்களது நாண்யங்களில் அரசரின் உருவங்கள் உள்பட துல்லியமான சின்னங்கள் இருந்தன.
- இருமொழி நாண்யங்கள் வெளியிடப்பட்டன – கிரேக்கம் + பாலி/பிராகிருதம்.
- இந்த நாண்ய மரபு, பின்னர் குடிகள் போன்ற அரசமரபுகளையும் பாதித்தது.

சாற்றபி முறை (Satrapy System):

- தனிப்பட்ட இராணுவ ஆட்சி மாவட்டங்கள் (மிலிட்டரி கவர்னர்ஷிப்) உருவாக்கப்பட்டன.
- கவர்னர்கள் "ஸ்ட்ராடேகோஸ்" அல்லது "சாற்றப்கள்" என அழைக்கப்பட்டனர்.
- இந்த முறை பின்னர் சகர்களும் குடிகளும் பின்பற்றினார்கள்.

கலை மற்றும் பண்பாடு:

- ஹெலனிஸ்டிக் கலை (Græco-Roman art) இந்திய கலாசாரத்துடன் ஒன்றிணைந்தது.

- இதன் விளைவாக காந்தாரா கலையும் உருவாயிற்று – பெளத்த சிலைகளில் கிரேக்க கலைத் தாக்கம்.
- பெளத்தம் மற்றும் மேற்கத்திய கலை மரபுகள் இணைந்த தனித்துவமான கலைநடை உருவானது.

மெளரியர் பிந்தைய காலத்தின் மத்திய ஆசிய அரசமரபுகள்

சகர்கள் (ஸிதியர்கள்)
(கி. மு. 1ஆம் நூற்றாண்டு)

தோற்றம்

- சகர்கள் அல்லது இந்தோ-ஸிதியர்கள், மத்திய ஆசியாவிலிருந்து குடிபெயர்ந்த நோமடிக் (சஞ்சாரி) சமூகம்.
- இவர்கள் இந்தோ-கிரேக்கர்களை அகற்றிய பிறகு, இந்தியாவின் வடமேற்கு மற்றும் மத்திய பகுதிகளில் ஆட்சி செய்தனர்.

பிரிவுகள் - ஜந்து கிளைகள்

சகர்கள் இந்தியாவில் நுழைந்து ஜந்து முக்கிய பிரிவுகளாக பிரிந்தனர்

- ஆஃப்கானிஸ்தான்
- பஞ்சாப் (தக்ஷிசிலா)
- மாதுரா
- மகாராஷ்டிரம் + சௌராட்டிரம்
- மத்திய இந்தியா (உஜ்ஜைனி)

முக்கிய நிர்வாகப் பிரிவுகள்

வடக்குக் கூட்டரபர்கள் (Northern Satraps):

- தலைமையிடம்: **தக்ஷிசிலா**
- முக்கியமாக பஞ்சாப் மற்றும் ஆஃப்கானிஸ்தானில் இயங்கினர்.

மேற்குக் கூட்டரபர்கள் (Western Satraps):

- தலைமையிடம்: மகாராஷ்டிரம், சௌராட்டிரம், உஜ்ஜைனி
- மிகுந்த அதிகாரமும் நிர்வாக சிறப்பும் கொண்ட பிரிவு.

முக்கிய அரசர்கள்:

மாவீஸ் (Moga / Maues)

- இந்தியாவில் ஆட்சி செய்த முதல் சக அரசர்.
- இவரது ஆட்சியின் மூலம் சகர்கள் இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் முதன்முறையாக அடியெடுத்து வைத்தனர்.

ருத்ரதாமன் । (கி.பி. 130-150)

- சக அரசர்களில் மிகவும் திறமையான அரசர்.
- தனது ஆட்சியை சிந்து, கச்சு, கொங்கண், மால்வா, கத்தியாவாட் ஆகிய பகுதிகளுக்குள் விரிவுபடுத்தினார்.
- ஜானாகட் பாறை கல்வெட்டு (Junagarh Rock Inscription) மூலம் புகழ் பெற்றவர்: சுத்த சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட முதல் நீண்ட கல்வெட்டு. இதில் சுதர்சன ஏரி (முதலில் சந்திரகுப்த மௌரியனால் கட்டப்பட்டது) புனரமைக்கப்பட்டது என குறிப்பிடப்படுகிறது.
- சாதவாஹன அரசருடன் தனது மகளை கல்யாணம் செய்து, இருவருக்கிடையிலான அமைதியை நிலைநிறுத்த முயற்சி செய்தார்.

முக்கிய நிகழ்வுகள்:

கி. மு. 58:

- உஜ்ஜயினி நகர் மன்னர் விக்ரமாதித்யர், சகர்களை தோற்கடித்தார்.
- இதனையடுத்து விக்ரம சம்வத் காலக்கணிப்பு (Vikrama Samvat Era) கி.மு. 57-ல் தொடங்கப்பட்டது.

அரசியல் அமைப்பு:

- சகர்கள் குலத்தலைவர்களின் சங்கம் (Confederation-style polity) போன்ற அமைப்பை பின்பற்றினர்.
- பல குலத் தலைவர்கள், ஒரே சக மன்னனின் கீழ் ஆட்சி செய்தனர்.

சாற்றப முறை (Satrap System):

- இந்தோ-கிரேக்கர்களிடமிருந்து இந்த நிர்வாக முறையை சகர்கள் கடைபிடித்தனர்.
- மாநில ஆளுநர்கள் "க்ஷத்ரபா" (Kshatrapas) அல்லது "மஹாக்ஷத்ரபா" (Mahakshatrapas) என அழைக்கப்பட்டனர்.

பார்த்தியர்கள் (Parthian Dynasty - கி. பி. 1ஆம் நூற்றாண்டு)

தோற்றம்

- பார்த்தியர்கள் ஈரானில் தோன்றியவர்கள்.
- இவர்கள் சகர்களுடன் இணைந்து வடமேற்கு இந்தியாவில் (பஞ்சாப், காபுல் பகுதிகள்) ஆட்சி செய்தனர்.
- இந்திய நூல்களில் இவர்கள் "சக-பஹ்லவா" (Saka-Pahlavas) என அழைக்கப்படுகிறார்கள்.
- இவர்களின் ஆட்சியில் இரட்டை ஆட்சி முறை (dual kingship) காணப்பட்டது — அதாவது, ஒரே நேரத்தில் இரண்டு அரசர்கள் ஆட்சி செய்தனர்.

முக்கிய ஆட்சியாளர்:

கொண்டோபர்ணீஸ் (Gondophernes) - கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டு

- பார்த்தியர்களில் மிகவும் முக்கியமான மற்றும் புகழ்பெற்ற அரசர்.
- இவருடைய ஆட்சிக்காலத்தில், திருத்தாதர் தோமா (St. Thomas the Apostle) இந்தியாவுக்கு வந்ததாக நம்பப்படுகிறது.
- தோமா இந்தியாவுக்கு கிறிஸ்தவ மதத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் என பாரம்பரியக் கதை கூறுகிறது.
- தொன்மங்கள் கூறுகையில், கொண்டோபர்ணீஸ் மன்னருடன் அவர் தொடர்பு கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

குஷாணர் வம்சம் (Kushan Dynasty - கி. பி. 1ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 3ஆம் நூற்றாண்டு வரை)

தோற்றம்

- குஷாணர்கள் மத்திய ஆசியாவின் யூச்சி (Yuezhi) அல்லது தோசரிய (Tocharian) பழங்குடி இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.
- இவர்கள் சகர்களையும் பார்த்தியர்களையும் முறியடித்து இந்தியா-மத்திய ஆசியா பகுதிகளில் சக்திவாய்ந்த பேரரசாக உருவெடுத்தனர்.

பரப்பளவு மற்றும் தலைநகரங்கள்

- குஷாணர்கள் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியா வரை பரந்த வலுவான பேரரசை கட்டியெடுத்தனர்.
- ரபடாக் கல்வெட்டு (Rabatak Inscription) படி, கனிஷ்கரின் பேரரசம்:
- மேற்கு: ஓக்ஸஸ் நதி (Oxus – அமு தரையா)
- கிழக்கு: பாட்டலீபுத்ரம் வரை பரந்திருந்தது.
- தலைநகர்: புருஷபுரா (இன்றைய பேஶாவர், பாகிஸ்தான்)
- துணைத் தலைநகர்: மாதுரா

முக்கிய அரசர்கள்

ஓ குஜாலா கட்பிசஸ் (Kujula Kadphises) - கி.பி. 30-80

யூச்சியின் ஜந்து பழங்குடிகளை ஒன்றிணைத்து குஷாண பேரரசத்திற்கு அடித்தளம் போட்டார்.

ஓ கனிஷ்கன் (Kanishka) - கி.பி. 127-150

- குஷாணர்களில் மிகவும் புகழ்பெற்ற அரசர்.
- முக்கிய செயல்கள்:
- நான்காவது பெளத்த சங்கிதனம் நடத்தியவர் – இது மஹாயான பெளத்தத்தின் உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படை.
- அஷ்வகோஷிரை ஆதரித்தார் – புத்தசரிதம், சௌந்தரநந்தம், சாரிபுத்திர பிரகரணம் போன்றவை எழுதப்பட்டன.
- தங்க நாணயங்கள்:
- மிகுந்த தூய்மையுடையவை – குப்தர்களின் நாணயங்களைவிட தூய்மையுடன்.
- இந்து, பெளத்த, கிரேக்க, பாரசீக தெய்வங்களைக் கொண்டது – கலாசாரக் கலவையை பிரதிபலிக்கின்றது.

பொருளாதார தாக்கங்கள்

- சில்க் பாதையை (Silk Route) கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்ததால், சீனாவிலிருந்து மேடிட்டரேனிய வர்த்தகம் வரை கட்டுப்பாடுபடுத்தினர்.
- ஆல்தாய் மலைகளில் இருந்து வந்த தங்கம், இந்திய வர்த்தகத்தை செழிக்கச் செய்தது.

கலாசார பங்களிப்புகள்

- காந்தாரா மற்றும் மாதுரா கலைப்பள்ளிகள் – பெளத்த சிலை, சங்கர்பாணி, கிரேக்க கலைநடையின் தாக்கம்.
- மதம்: பெளத்தம் மற்றும் சைவம் இரண்டும் கூடிப் பரவியதற்கு குஷாணர் ஆதரவளித்தனர்.
- மஹாயான பெளத்தம் – புதிய திருப்புமுனை (புத்த சிலை வழிபாடு, அவதான கதைகள்).
- தெய்வீக மன்னன் கொள்கை (Divine Kingship) – அரசர்கள் தம்மை "தெய்வத்தின் புதல்வர்" எனக் கருதினர்.

மத்திய ஆசிய தாக்கங்கள் – இராணுவம்

- சகர்கள் மற்றும் குஷாணர்கள்: மேம்பட்ட குதிரைப்படை யுத்த நுட்பங்கள் (advanced cavalry tactics).

- கயிறு, குதிரை உதிரிகள், பூட்ஸ், தொப்பிகள், நீளக் கோட்டுகள் ஆகியவை பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இலக்கியம் மற்றும் கல்வி

- **சமஸ்கிருதத்திற்கு ஆதரவு** – ஜானாகட் கல்வெட்டு (ருத்ரதாமன் I) முதன்மை உதாரணம்.
- **அஷ்வகோஷர்** மற்றும் பெளத்த ஆசிரியர்கள் அவதான நூல்கள் (மஹாவஸ்து, திவ்யாவதானம்) எழுதினர்.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம்

- கிரேக்கர்கள் வழியாக ஜோதிடம் மற்றும் வானியலின் வளர்ச்சி.
- கனிஷ்கரின் சித்திரங்களில் நீளமான புடவை, பூட்ஸ் – புதிய ஆடை மரபு.
- தங்க, வெண்கலம், செம்பு நாணயங்கள் – ரோமன் நாணயங்களைப் போலவே இருந்தன.
- கண்ணாடி உற்பத்தி நுட்பத்தில் வெளிநாட்டு தாக்கங்கள் இருந்தன.